№ 82 (505). Вівторок, 3 серпня 1999 року

Засновано в березні 1991 року

Український ФУТБОЛ

Ціна вільна

видання газети Молодь України

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

4 серпня. Вільнюс. Стадіон "Жальгіріс". 19.00. Другий кваліфікаційний раунд. "Жальгіріс" — "Динамо"

ШАЦЬКИХ ЩЕ "ЗЕЛЕНИЙ", А РЕБРОВ ПРУДКИЙ. НАВІТЬ ЗАНАДТО

ВВАЖАЄ ПРЕЗИДЕНТ "ЖАЛЬГІРІСА" ЯНУШАС ЛОПУТІС

У литовській столиці активно готуються до завтрашньої зустрічі. На стадіоні очікують шестисемитисячну аудиторію. І це при тому, що ціни на квитки за місцевими мірками доволі помірні — 10 та 20 литів, що дорівнює 2,5 та 5 доларам.

Команда тим часом готується на своїй базі за звичним графіком, проводячи лише двосторонні матчі. Лазарет порожній. Вилікувались Санаєвас і Подкаліс, і тренери розраховують на хлопців у повторному поєдинку. Як і на Діліса, що, як ви пам'ятаєте, травмувався в Києві. На голову хлопця, до речі, було накладено шість швів.

— Пане Лопутіс, — звертаюсь до президента "Жальгіріса", — Ділісові рівноцінної заміни немає, тож ймовірність його появи на полі практично стовідсоткова?

— Чому немає? Павел Леус кілька днів перебував на оглядинах у таборі московського "Динамо", але зараз повернувся до Вільнюса. Втім, на останньому рубежі Латожа, думаю, місце довірить усе ж Ділісу. Погодьтеся, у пропущених в Києві м'ячах вини Андрюса немає. Справді, воротаря переслідував мандраж, кілька разів він помилився "на виходах", через що, до речі, й зазнав травми, однак назагал Латожа ним задоволений.

— Повертаючись до київського матчу, як би оцінили дії ваших футболістів?

— Форварди Йокшас і Артур Стешко зіграли пристойно. Перший, як кажуть у нас в Литві, має "двоє сердець". Весь лівий фланг "тягнув на собі". Щодо півоборони, то за власними можливостями діяли Василяускас та Новиков. Правда, хлопці трохи нервували. Сподобався Бузмаков. У 36-річному віці Володя мобільніший за молодших партнерів. Ефективно діяв як в обороні, так і в атаці. Домашній матч з "Динамо" стане, напевно, для ветерана прощальним. Бузмаков хотів повісити бутси на цвях ще після двобою з "Цементом", однак, дізнавшись про наступного суперника, передумав.

— Заміни?

— Барявичус та Юшка свіжості колективу не додали. Навпаки — псували картину. Сауленас мав ліпший вигляд, однак забракло часу, щоб досягти успіху.

— Ви зовсім не згадали про Раджюса...

— А що про нього казати? Провалив поєдинок. Обидва м'ячі динамівці забили після його грубих помилок. У середу, мабуть, на його місці гратиме Подкаліс.

— Наскільки "Жальгіріс" реалізував у Києві потенціал?

— Відсотків на шістдесят. Не вийшло, як планували, потримати м'яч. Могли й активніше грати на половині поля суперників. А Пошкус, який мав стати стрижневим виконавцем, практично не отримував м'яч.

— Яке враження справили динамівці?

— Вони перебувають у не найкращій формі. Бракує мобільності.

— Невже ніхто не сподобався? А Шацьких?

— Чим? Тим, що двічі відзначився після наших відвертих огріхів? Гратимуть кияни з командою європейського калібру, Шацьких не дозволять і по воротах пробити. Він ще "зелений". За три дні, прийшовши з клубу першої російської ліги, стати заміною Шевченкові? Не поспішайте з дифірамбами. Про Реброва взагалі мовчу. Сорокін, незважаючи на по-ігровому нахабні дії Сергія, зумів надійно його прикрити.

— На що розраховують у Литві в повторному матчі?

— Мій прогноз: шанси 50х50. Звичайно, 0:2 в українській столиці — пристойний підсумок. Однак апетит, як відомо, розпалюється під час трапези. Могли програти і 0:1. Тоді завдання значно полегшувалося б.

Головне вдома — не пропустити і вразити "Динамо" їхньою зброєю — швидкістю. Спробуємо гостей перебігати.

Розмову вів Сергій ПІЛЬКЕВИЧ.

P.S. До матчу-відповіді із "Жальгірісом" кияни почали готуватись одразу після першого поєдинку в Києві. Динамівці були звільнені від чергового матчу внутрішнього чемпіонату, тому весь час тренувалися на своїй заміській базі в Конча-Заспі. Усі футболісти в строю і готові до боротьби. За винятком травмованих Косовського, Белькевича, Михайленка та Хацкевича, котрі не брали участі і в першому поєдинку.

Сьогодні чартерним рейсом із аеропорту "Жуляни" кияни об 11.30 відбудуть до Вільнюса.

"ШАХТАРЕВІ" БРАКУЄ БІЙЦІВ?

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ВИЩА ЛІГА. П'ЯТИЙ ТУР. 1 СЕРПНЯ — НЕДІЛЯ

ШАХТАР — ВОРСКЛА 0 : 0

ПРИКАРПАТТЯ — КРИВБАС 1 : 3
Ковалюк (52, з пенальті). Якименко (17), Мороз (24, 69).

МЕТАЛУРГ М — ДНІПРО 3 : 2
Волосянко (8), Молокуцько (68), Плотко (86). Валяєв (16), Савенчук (38).

НИВА — ТАВРІЯ 1 : 1
Кайдарашвілі (86). Осипов (37).

КАРПАТИ — ЧОРНОМОРЕЦЬ 5 : 0
Мизін (45, 67), Хома (50), Семочко (76), Ковалець (86).

ЦСКА — ЗІРКА 3 : 0
Закарлюка (16, з пенальті, 45), Каряка (81).

МЕТАЛІСТ — МЕТАЛУРГ Д 2 : 1
Гольдін (44), Іваненко (60). Шищенко (75).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Кривбас	5	4	1	0	11-3	13
2. Металіст	5	4	0	1	6-3	12
3. Динамо	4	3	1	0	8-3	10
4. Шахтар	5	3	1	1	6-1	10
5. Металург М	5	3	0	2	12-5	9
6. Карпати	5	3	0	2	8-5	9
7. ЦСКА	5	2	1	2	6-2	7
8. Ворскла	5	2	1	2	8-6	7
9. Таврія	5	2	1	2	6-7	7
10. Металург Зп	4	2	0	2	6-7	6
11. Нива	5	1	2	2	6-5	5
12. Металург Д	5	1	2	2	4-7	5
13. Чорноморець	5	1	0	4	1-14	3
14. Прикарпаття	5	0	3	2	4-8	3
15. Зірка	5	0	2	3	2-9	2
16. Дніпро	5	0	1	4	3-12	1

Подробиці матчів див. на 2-6 стор.

Сенсація

АМАТОРСЬКА ЗБІРНА УКРАЇНИ — У ФІНАЛІ КУБКА РЕГІОНІВ УЄФА, —

так вирішив дисциплінарний комітет УЄФА. За порушення регламенту Кубка регіонів УЄФА командою Білорусі — гравці Володимир Михайлов і Сергій Лагун грали за команди вищої ліги — збірну дискваліфіковано і зараховано технічні поразки у матчах з командами Молдови і України.

Фінальний турнір відбудеться у жовтні на футбольних полях Італії.

(Вл. інформ.).

Наші за кордоном

КОРОБЧЕНКО З'ЯВИВСЯ У ХАБАРОВСЬКУ

Взимку нинішнього року в тренувальному таборі луганської "Зорі" з'явився її колишній півоборонець Олексій Коробченко. Однак у другій половині сезону 1998/99 футболіст у складі луганців не грав, а коли настала літня трансферна пора, вирушив у пошуках кращої долі до Росії.

Як стало відомо кореспонденту "УФ" **В'ячеславу КУЛЬЧИЦЬКОМУ,** новим клубом Коробченка став хабаровський СКА. У цьому друголіговому колективі, який, за підсумками першого кола чемпіонату-99, ділить друге-третє місце з новокузнецьким "Металургом", головним тренером працює його земляк Олег Смолянинов. Цікаво, що в сезоні 1993/94 обидва грали разом у складі "Зорі-МАЛС".

Хабаровський СКА став уже другим російським клубом Олексія Коробченка. Нагадаємо, що першим був елістинський "Уралан", в якому він виступав у 1996-му році. На жаль, важка травма надовго вивела з ладу футболіста. Впродовж кількох сезонів він змушений був залишатись поза великим футболом. І ось тепер з'явився в Хабаровську.

Передплата-99

ЧЕРГОВА ВИСОТА "УФ"

Те, на чому наголошували останнім часом, сталося. Перегорнуто чергову сторінку в історії "УФ". Цього разу — дванадцятиполосну. Можливо, хтось звик до попереднього "масштабу". Даруйте, але, на нашу думку, вівторковий варіант "Українського футболу" має вам також сподобатись. Адже в ньому, як і завше, ви знайдете безліч різноманітної цікавої інформації про футбольне життя — як у вітчизняному "господарстві", так і за кордоном, але при цьому в півтора раза більше, ніж звичайно.

Щоб одержувати "УФ" з першого вересня, треба до 10 серпня завітати до поштової філії й оформити передплату.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

— на один місяць — 3 гривні;
— на три місяці — 9 гривень;
— до кінця року — 12 гривень.

Увага! Із першого січня 2000 року "Український футбол" виходитиме чотири рази на тиждень (вівторок — 16 полос, середа — 8 полос, п'ятниця — 8 полос, субота — 12 полос).

Передплатний індекс — 60994.

ЗАГАДКА ДЛЯ БИШОВЦЯ

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ВИЩА ЛІГА. П'ЯТИЙ ТУР. 1 СЕРПНЯ — НЕДІЛЯ

ШАХТАР — ВОРСКЛА — 0:0.

ПЕРШИЙ ТАЙМ

5-а хвилина: Ковальов б'є вище воріт.

6-а хвилина: Штолцерс входить з м'ячем до штрафного майданчика, але йому встигає перешкодити оборонець.

10-а хвилина: Селезньов за кілька метрів до воріт ударом головою влучає м'ячем у оборонця.

11-а хвилина: після удару Нагорняка м'яч рикошетом од оборонця летить поруч із штангою.

16-а хвилина: Вірт забирає м'яча в ногах Костюка.

22-а хвилина: Матвєєв б'є в падінні через себе трохи вище воріт.

24-а хвилина: Омельчук з десяти метрів влучає м'ячем у Вірта.

25-а хвилина: трохи вище воріт б'є Мазяр.

26-а хвилина: Ковтун парирує удар із штрафного Матвєєва.

27-а хвилина: сильний "постріл" Доценка з 30-ти метрів. Вірт відбиває на кутовий.

33-я хвилина: Ковтун вчасно забирає м'яча в ногах Штолцерса.

43-я хвилина: полтавський воротар ловить м'яча після чергового штрафного у виконанні Матвєєва.

44-а хвилина: Ковтун устиг перешкодити Матвєєву пробити з близької відстані.

ДРУГИЙ ТАЙМ

48-а хвилина: з двох метрів у воротаря влучає Штолцерс.

55-а хвилина: після індивідуального проходу вище воріт б'є Нагорняк.

60-а хвилина: Кобзар виходить сам на сам з Віртом, але на останній фазі атаки невдало розпоряджається м'ячем.

61-а хвилина: з близької відстані Кобзар б'є прямо в руки Віртові.

78-а хвилина: з 25-ти метрів сильно пробив вище воріт Тимощук.

86-а хвилина: Вірт виграв боротьбу в штрафному майданчику у Головка, який вийшов на ударну позицію.

ШАХТАР

Вірт
Чижевський
Старостяк
Беньо
(Тимощук, 69)
Попов-к
Ю.Селезньов
(Зубов, 46)
Коваль
С.Ковальов
О.Матвєєв
Нагорняк
Штолцерс
(Кріпак, 56)
ЗАПАСНІ:
Шутков
Котов
Микитин
Шелаєв
ТРЕНЕР:
Анатолій Бишовець

МАТЧ ТУРУ

ДОНЕЦЬК

1 серпня. Стадіон "Шахтар". 10000 глядачів (вміщує 43000). 25 градусів.

СУДДІ:

В.Шельменко — 8,7,
О.Козаченко — 9,
Ю.Буртенко — 9.
(всі — Київ).
Делегат ФФУ:
Є.Лемешко
(Київська область).

ПОПЕРЕДЖЕННЯ:

Коваль (17), Попов (19). Мазяр (20).

ВОРСКЛА

Ковтун
Доценко
Баланчук
Леженцев
Петков
Мачоган
Омельчук
І.Костюк
Черняк
(Гузенко, 46)
Кобзар
(Онопко, 70)
Мазяр
(А.Головко, 82)
ЗАПАСНІ:
Богодєлов
Косенко
Першин
М.Маковський
ТРЕНЕР:
Анатолій Коньков

ШАХТАР

ВІРТ
Зіграв надійно. Помилок майже не припускався.

ЧИЖЕВСЬКИЙ
Зіграв у свою силу. Уваги до себе не привертав, проте із завданням упорався.

СТАРОСТЯК
Помилок в обороні не припустився. Активно підключався до нападу.

БЕНЬО
З оборонними функціями впорався. Інколи підключався до атак.

КОВАЛЬ
Його завданням була опіка Мазяра. З ним впорався майже на сто відсотків.

ПОПОВ
Один з найбільш невдалих матчів Сергія. Відсоток браку складав майже 90 відсотків.

КОВАЛЬОВ
Найбільш активний півоборонець. Але останнього пасу зробити так і не зміг.

СЕЛЕЗНЬОВ
Невдало провів майже всю гру. Постійно помилявся при передачах.

МАТВЄЄВ
Виконував усі стандартні положення, але загалом невдало. Навантаження, покладеного на нього за відсутністю Орбу, не витримав.

НАГОРНЯК
Повністю випав з гри. На полі був найгіршим.

ШТОЛЦЕРС
Був на "голодній пайці". За весь матч мав всього один момент, і реалізувати його не зміг.

ЗАМІНИ:

ТИМОЩУК
Зіграв активно. В обороні своє завдання виконав. Встиг попрацювати в нападі.

ЗУБОВ
Був активний, але перелому, якого очікували від нього, в гру не вніс.

КРІПАК
Замінивши Штолцерса, також перебував на "голодній пайці". Змушений був відходити за м`ячем у середню лінію, через що його дії втрачали ефективність.

УДАРИ ПО ВОРОТАХ (перший тайм)

9(5) — 6(3)

У ПЛОЩИНУ ВОРІТ (перший тайм)

3(2) — 3(2)

КУТОВІ (перший тайм)

10(4) — 3(1)

ШТРАФНІ (перший тайм)

7(3) — 11(7)

ОФСАЙДИ (перший тайм)

1(1) — 2(0)

АНАЛІЗ ДІЙ (за десятибальною системою)

	Шахтар	Ворскла
ВОРОТАР	6,5	6,5
ОБОРОНЦІ	6,0	6,0
ПІВОБОРОНЦІ	5,5	6,0
НАПАДНИКИ	5,5	5,5

ОЦІНКА МАТЧУ

5,5

ВОРСКЛА

КОВТУН
Суперзавдань напад "Шахтаря" перед ним не ставив. У ситуаціях, що були, грав чітко.

ЛЕЖЕНЦЕВ
Повністю закрив зону. Нападникам "Шахтаря", які діяли в основному через центр, пройти його не вдалося.

ПЕТКОВ
Справився зі своїми функціями. Зайвого на себе не брав.

БАЛАНЧУК
Зіграв надійно. Підключався до нападу.

ОМЕЛЬЧУК
Непогано підігрував нападу, але сам вперед не йшов.

ЧЕРНЯК
Більше запам'ятався допомогою обороні. У передній лінії не "засвітився." Програвав єдиноборства Матвєєву.

ДОЦЕНКО
Був вправним асистентом. Часто бив здалеку. Переграваю Ковальова і Попова.

МАЧОГАН
Постійно рухався, через що ускладнював життя донецькій півоборонці.

КОСТЮК
Повністю перекрив центр. Активно діяв у нападі, постачаючи м'ячами Мазяра і Кобзаря.

КОБЗАР
Мав велику кількість голевих моментів, але забити так і не зміг.

МАЗЯР
Відзначився чудовою технікою. Часто брав гру на себе.

ЗАМІНИ:

ГУЗЕНКО
За час, що перебував на полі, нічим відзначитись не зміг.

ОНОПКО
Невдало увійшов у гру. Гідно замінити Кобзаря не зміг.

ГОЛОВКО
За вісім хвилин на полі встиг одного разу побувати на вістрі атаки, але завершити її не зміг.

ДИВОВИЖНІ речі відбуваються нині в донецькому "Шахтарі". За словами наставника, команда тренується двічі на день, працює без вихідних, за результатами тестування має чудовий вигляд, але виходить на поле і ніби залишає все набуте важкою працею на тренувальній базі. І тільки оборона "Шахтаря" функціонує без особливих перебоїв. Ловить усе що можливе й неможливе Вірт. Більшменш надійно відпрацьовують на своїй половині поля Чижевський та Беньо, намагається повсякчас підтримувати напругу на своєму фланзі Старостяк. Інші футболісти діють так, ніби донедавна грали лише в хокей. У середині поля і в атаці покладаються на примітивну штовханину. Кожний грає сам за себе і в більшості випадків видає партнерам такі "передачі", що тим доводиться наздоганяти м`яч з реактивною швидкістю або безнадійно проводжати його очима. Звісно, за такого футболу забити бодай один м`яч є архіскладним завданням. Хіба що трішки підфортунить або ж суперниками будуть команди на кшталт "Зірки" чи "Дніпра".

А ось з такими клубами, як "Кривбас" чи навіть "Ворскла", штовханина не проходить. І посправжньому шкода того ж таки Штолцерса, який за дев`яносто хвилин тільки одного разу дочекався пристойної передачі. Латвійський легіонер не забив, але це не його стиль гри. Йому, так само як і Кріпакові, не вистачає кваліфікованого постачальника м`ячів. Такого в "Шахтарі" вже давно не було, адже Кривенцов з Орбу компенсували цей недолік і донецький клуб забивав багато. А зараз незрозуміло, що роблять на полі Нагорняк, у якого брак у передачах досягає 90-95 відсотків, Селезньов, і навіть Попов, які далі двох метрів нічого не бачать. Не розуміють партнери по команді й нестандартні ходи перевірених бійців Матвєєва та Зубова. Хоча Олег відпрацьовує, як кажуть, і за себе, і за "того хлопця". А момент, коли Матвєєв після передачі Старостяка ефектно пробив у падінні через себе, викликав узагалі чи не єдиного разу шквал аплодисментів на трибунах.

Гості, треба віддати їм належне, не відсиджувалися в обороні. Щоправда, вперше вони потурбували Вірта тільки на 16-й хвилині, але потім аж до фінального свистка досить настирно й регулярно намагалися пробитися до воріт "Шахтаря". На фоні безбарвних комбінаційних ходів господарів полтавці непогано проводили швидкі контратаки. Перехід од оборони до атаки в гостей забезпечували Костюк і Черняк, які постійно точними передачами "знаходили" вельми рухомих Мазяра та Кобзара. І хоч за статистикою полтавці завдали, як і "Шахтар", лише три удари в рамку воріт, голевих моментів вони мали більше. Тільки з шістдесятої по шістдесят другу хвилину двічі міг забити Кобзар, який дивовижним чином не влучив у ворота "Шахтаря" під час виходу сам на сам з Віртом, і трохи згодом, коли пробив прямо в голкіпера з кількох метрів. На 24-й хвилині Віртові було справді сутужно, проте Омельчук втратив дуже вигідний момент.

Після таких матчів тривожно стає на думці про виступ "Шахтаря" в Кубкові УЄФА, адже "Силекс" не "Ворскла" і якоїсь особливої поваги до срібного призера чемпіонату України македонці виявляти не будуть. А Вірт також не всесильний...

ПІСЛЯМОВА

Анатолій БИШОВЕЦЬ, головний тренер "Шахтаря":

— У чому причина такої невиразної гри і невтішного результату?

— Результатом я дуже не задоволений. Нас знову підвела реалізація голевих моментів.

— Але ж їх майже не було!?

— Важко забивати, коли в суперників дев'ять гравців зайняті обороною. Для цього футболістам потрібно мати високий рівень індивідуальної майстерності.

— А чи не можна компенсувати її відсутність відлагодженою колективною грою?

— Так, можна. Але в мене склалося враження, що не всі гравці "Шахтаря" однаково добре відпрацьовують на полі.

— Ви можете назвати імена?

— З командної гри випадали Нагорняк, Селезньов, Попов, попереду "загубився" Штолцерс.

— Чому не грав Бахарєв?

— У нього невелика травма. У наступному матчі ми розраховуємо на цього півоборонця.

— Беньо теж випадав з гри?

— Ні, він отримав пошкодження і я змушений був його замінити.

— Чому сьогодні "Шахтар" мало рухався, грав повільно?

— Я сам не знаю, в чому річ. За два дні до матчу всі гравці складали тести на фізичну готовність. І результати були відмінними. Що сталося сьогодні — для мене загадка.

Репортаж вів
Олег СЕМЕНЧЕНКО.

У фокусі

СУПЕРБАЗА В КИРШІ СТАНЕ ГОРДІСТЮ ДОНЕЦЬКОГО "ШАХТАРЯ"

Дрібниць у футболі не буває. Ця давня істина добре відома всім, хто має безпосереднє відношення до найпопулярнішої в світі гри. І ні для кого не секрет, що успіх тієї чи іншої команди залежить не тільки від фізичної та технічної готовності гравців, а й від психологічного настрою. Тож задля того, аби футбольні "зірки" почувалися належно, керівники багатьох клубів світу, крім грошових справ, дбають і про створення їм відповідних побутових умов. Не є винятком і провідні українські клуби.

Кілька років тому футболісти київського "Динамо" справили новосілля в збудованому в стислі строки надсучасному корпусі тренувальної бази в Конча-Заспі. Подібним шляхом вирішили піти і в донецькому "Шахтареві". Нині на тренувальній базі гірників у Кирші повним ходом йдуть роботи по обладнанню зведеної недавно нової будівлі на кшталт динамівської.

Кореспондент "УФ" побував у футбольному клубі "Шахтар", перший віце-президент якого Равиль Сафіуллін з притаманною йому гостинністю люб`язно погодився виступити в ролі гіда на навчально-тренувальній базі "Шахтаря".

Швидко подолавши 15-кілометрову відстань, яка розділяє столицю донбаського краю із селищем Кирші, ми опинилися в мальовничому оазисі природи. Саме тут, вдалині від міського гамору, донецькі футболісти готуються до ігор. Ще за кілька сотень метрів до бази Равиль Сафович зупинив автомобіль і звернув мою увагу на виокремлений на вільному просторі, що межує з рясною зеленню, чималий клаптик землі. На ньому гуркотіли бульдозери, розрівнюючи грунт під великий майданчик. "На цьому місті буде облаштовано чотири футбольних поля, трав`яне покриття для яких завозитиметься із Швеції", — сказав Р.Сафіуллін.

Загалом же шведська фірма "Нордікс-Спорт", з якою ФК "Шахтар" оформив мільйонний контракт, має укласти шість газонів з високоякісним трав`яним покриттям. Один з них, до речі, вже укладено на базі "Шахтаря" в середині червня. Як розповів Равиль Сафіуллін, за новим газоном постійно наглядають компетентні люди, адже тут не може бути ніяких відхилень од технології.

Поки шведський "килим" чекає свого часу (найвірогідніше, до тренувань на ньому донецькі футболісти приступлять у другій половині серпня), команда має змогу займатися на двох сусідніх полях, зданих ще в першій половині нинішнього року. Одне — з трав`яним покриттям, друге — гареве. Цікаво, що до них "доклав руку" (в прямому розумінні) один з керівників ФК "Шахтар" — технічний директор Євген Канана, людина, для якої у футболі не буває дрібниць. Звичайно ж, найкращою подякою для нього, колишнього гравця "Шахтаря", будуть успішні виступи його команди.

А тепер — про новий комплекс бази. Ця чотириповерхова споруда височить поруч із старим одноповерховим корпусом, у якому готувалось до ігор не одне покоління донецького "Шахтаря". На будівельному майданчику, облаштованому різноманітною технікою, жваво працювали люди в спецодязі. Кипіла робота і в середині приміщення, куди разом з Равилем Сафовичем ми зазирнули. Подолавши невеличку відстань лабіринтами майбутнього суперкомплексу, піднялися на третій поверх. Там зустріли людину, яка є, так би мовити, головним диригентом будівництва — Миколу Костянтиновича Пожилова. Він — заступник директора підприємства "ЕМБРОЛ-Україна Лімітед", яка є генеральним підрядником по виконанню будівельних робіт на базі "Шахтаря" в Кирші.

— Корпус складається з трьох блоків — "А", "Б", "В", кожен з яких має функціональне призначення, — почав розповідь Микола Костянтинович. — У блоці "А" розташовуватиметься їдальня, кухня (до речі, все кухонне обладнання — високоякісне, італійського виробництва), величезний обідній зал. На третьому поверсі цього блока — кабінети, призначені для медичного обслуговування футболістів. А на четвертому, мансардному, приміщення для ігор — настільного тенісу, більярда тощо. Тут буде і зал для відпочинку, а також бар, де спортсмени матимуть змогу подивитись телевізор, випити чашку чаю або кави. На мансарді блока "А" буде облаштовано також зимовий сад із штучними фонтанами.

Що являтиме собою блок "Б"? На першому поверсі розмістяться басейн, сауна, а другий відведено для тренерського штабу. Третій поверх матиме зал теоретичної підготовки, а також призначатиметься для медперсоналу. І, нарешті, на мансарді буде тренажерний зал.

Блок "В" — готельного типу, в якому мешкатимуть футболісти, він складається з 18-ти двомісних — тобто на 36 чоловік — номерів високого класу. Кожен номер має санвузол, в якому є душова кабіна, умивальник, туалет. Оснащена всім необхідним і спальна кімната. Слово, для підготовки і відпочинку футболістів на базі будуть створені всі умови. До речі, нам пощастило побувати на тренувальній базі київського "Динамо" в Конча-Заспі. Так от, на наш погляд, суперкомплекс у Кирші де в чому кращий, ніж у динамівців.

— Які особливості нового корпусу тренувальної бази "Шахтаря"?

— Зверніть увагу: в жодному з приміщень не побачите жодної труби. Уся розводка (до речі, данського виробництва) у нас за стінами.

— Миколо Костянтиновичу, які матеріали використовуються на будівництві?

— На 90 відсотків — закордонних виробників. Усі вони мають спеціальні сертифікати, тож сумнівів щодо їхньої якості немає. Скажімо, плитку та металеву фурнітуру для дверей використовуємо італійську, підлога — німецька, скло — бельгійське. А от двері — вітчизняного виробництва — донецької фірми "Горизонт". Зроблені вони не гірше, ніж закордонні.

— А яким буде зовнішній вигляд нової споруди?

— Фасадами займається югославська фірма. Вони будуть білосніжні і не фарбовані, а натуральні. Так звана м'яка штукатурка.

— Скільки чоловік працює на об'єкті?

— Чотириста. Робота ведеться в дві зміни. Працюємо шість днів на тиждень — лише неділю даємо на відпочинок.

— Що ще залишилось зробити?

— Уже здано "під ключ" один з блоків, де розміщено медичні кабінети, приміщення для тренерського складу і зал теоретичної підготовки. На 30 відсотків виконані облицювальні роботи, частково — на одну третину — об`єкт обладнано системою кондиціонування. Попереду облицювальні роботи, оснащення чотирьох футбольних полів, впорядкування території. Сподіваюсь, усе буде виконане в строк.

Як сказав у розмові зі мною Равиль Сафіуллін, завершення будівництва заплановане на грудень. Хоча, цілком ймовірно, що об'єкт буде здано трохи раніше. "Приїжджайте по закінченні першого кола, в листопаді. Отоді й побачите нашу супербазу у всій красі", — сказав на прощання Равиль Сафіуллін.

Що ж. з радістю скористаюся пропозицією.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.
(Спец. кор. "Українського футболу".

Київ — Донецьк.

АЗОВСЬКИЙ ХАРАКТЕР

"МЕТАЛУРГ" М — "ДНІПРО"— 3:2 (1:2).

МАРІУПОЛЬ

Шуховцев
Сизон
(Залізняк, 46)
Анікєєв
Волосянко
Рикун
(С. Колесник, 41)
Сахаров
Котюк
Молокуцько
(Ганицький, 81)
Пушкуца
Плотко-к
К. Бабич.
ЗАПАСНІ:
Тарахтій
Механошин
О. Левченко
Браїла.
ТРЕНЕР:
Микола Павлов.

МАРІУПОЛЬ

ГОЛИ:

1:0. Волосянко (8).
1:1. Валяєв (16).
1:2. Савенчук (38).
2:2. Молокуцько (68).
3:2. Плотко (86).

1 серпня. Стадіон "Азовсталь". 9000 глядачів (вміщує 10000). 28 градусів.

СУДДІ:

С. Шебек — 8,3,
Л. Куб'як (обидва — Київ), 9
В. Зв'ягінцев (Одеса) — 9.

ДЕЛЕГАТ ФФУ:

Ю. Войнов (Київ).

ПОПЕРЕДЖЕННЯ:

Плотко (17), Котюк (25), Волосянко (48), Анікєєв (73), Тарахтій (86), Левченко (86). Задорожний (27), Медін (57), Матюхін (82), Шевцов (86).

ВИЛУЧЕННЯ:

Котюк (89, друге попередження).

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Медін-к
Поклонський
Приходько
(Бєликов, 89)
Задорожний
Шершун
Матюхін
Зубченко
Савенчук
(Косилов, 86)
Стратулат
Валяєв
(Калиниченко, 63)
Шевцов.
ЗАПАСНІ:
Старцев
Козар
Телятников
І. Хоменко.
ТРЕНЕР:
Микола Федоренко.

Дедалі цікавішим стає чемпіонат країни. У багатьох зіграних матчах драматична розв'язка сюжету припадає на останню десятихвилинку, а то й на додані арбітром хвилини. Тому зараз уболівальник уже не залишає трибуни стадіону раніше фінального свистка, бо ризикує не побачити найголовнішого. Не став винятком і цей принциповий матч, перед яким обидва суперники налаштовувалися дати справжній бій один одному.

"Металург", за словами Миколи Павлова, напередодні був у гіршому психологічному стані. "Дніпро", який на останній хвилині втратив шанс у попередньому турі здолати "Прикарпаття", звичайно, прагнув реабілітуватися і зробити гідний подарунок тренерові Миколі Федоренку, який святкував 31 липня день народження. А молодим гравцям, на думку тренера маріупольців, забути про невдачу легше, ніж досвідченим, тому проблеми "Металурга", пов`язані з дискваліфікацією Пантилова та травмованого Дірявки, підсилилися завдяки цьому.

У дебюті гра пройшла за переваги гостей. На 3-й хвилині Шуховцев уперше виручив господарів, відбивши м'яча з ближнього кута воріт після удару Шевцова. Пройшло кілька десятків секунд і небезпечно виконав штрафний Валяєв, а потім з 30-ти метрів трохи вище воріт "вистрілив" Приходько. У цей відрізок часу оборона маріупольців почувалася невпевнено. Волосянко, якому лише знеболюючий укол допоміг вийти на поле, ніяк не міг знайти спільної мови з Сизоном. (Останній дебютував на позиції ліберо). Однак про свої обов'язки прилучатися до розиграшу кутових Микола не забував, і на 8-й хвилині, скориставшись позиційною помилкою оборонців "Дніпра", забив чудовий м'яч ударом головою після подачі Плотка. Прагнучи розвинути успіх, "Металург" пішов у наступну атаку й ледь не відзначився вдруге: Пушкуца змарнував можливість влучно пробити після того, як до нього відскочив м'яч, сильно пробитий Сахаровим.

Дніпропетровці відігралися швидко. На 16-й хвилині Шевцов фінтом "заплутав" Волосянка, увірвався в карний майданчик і несильно, але точно пробив під Шуховцевим, який вибіг назустріч. До м`яча кинулися Валяєв та Сизон. У цій боротьбі переможцем виявився гравець "Дніпра", й на новому електронному табло з`явилася друга одиничка.

Гості набули впевненості й вдалися до пресингу в центрі поля, де менш ефективно, ніж зазвичай, грав Рикун, який уперше вийшов на поле після травми.

Багато неточних передач не додавали естетики грі. Але футболісти боролися за м'яч у кожному ігровому епізоді так відчайдушно, що видовищем можна було захоплюватися. Мабуть, "Металург" пам'ятав про невиразну гру в домашній зустрічі попереднього чемпіонату проти "Дніпра" і прагнув довести випадковість тієї поразки, а "Дніпро", в свою чергу, грав без комплексу чужого поля. Тому суперництво було рівним, з однаковими шансами на успіх.

На 23-й хвилині знову свій фірмовий потужний удар продемонстрував Котюк, але м'яч пролетів трохи вище воріт. І такого ж підступного удару завдав Рикун, коли на 35-й хвилині виконав штрафний. Якби не Медін — "снаряд" влучив би у ворота під самісіньку поперечину. Другий гол-близнюк після подачі кутового мав проводити Волосянко, проте Матюхін вибив м'яча з лінії воріт.

"Дніпро" не боявся загроз і не забував "огризнутися". Ледь помилився Рикун, вибивши м`яча зі свого карного майданчика на фланг, де його підхопив Приходько, як оборонець гостей довгою передачею "знайшов" вільного від опіки Савенчука, котрому залишилося тільки підставити голову, щоб спрямувати "смугастого" в праву "дев`ятку" — 1:2. На перерву команди пішли через сім хвилин після цього влучного удару і, зрозуміло, що другий тайм "Металург" почав з великим бажанням відновити рівновагу в рахунку.

Не задоволений діями Рикуна та Сизона, Микола Павлов замінив їх на Колесника та Залізняка. І це позначилося на діях команди. Колесник має непоганий дриблінг і спроможний завдати несподіваного удару з будь-якої відстані. На 49-й хвилині, прийнявши верхову передачу Плотка, Сергій з лінії карного майданчика бив зльоту з поворотом корпуса. Красивий удар змусив підхопитися весь стадіон, але ворота все-таки були нижчими.

Гостям стало важко грати в обороні, бо господарі відрядили в наступ великі сили. Як пожартували на трибунах "Азовсталі": "Запрацював прокатний стан "Металурга". І "Дніпро" ледь встигав переводити подих. Медін навіть отримав жовту картку за затримку ігрового часу.

У ці хвилини стало помітно, що маріупольці вправніше діють на другому поверсі. Бабич і Молокуцько "опускали" м`ячі партнерам, або самі били по воротах дніпропетровців. На 58-й хвилині Бабич головою віддав передачу Молокуцькові, а той таким же прийомом, але неточно, перевів м`яча в дальній кут. Проте друга спроба Молокуцька виявилася вдалою. Авторові другого гола, як і першому, асистував (головою!) Плотко.

Пропущений м'яч підштовхнув "Дніпро" до активної гри. Молода команда виявила справжній чоловічий характер і знову спробувала перехопити ініціативу. Новачок дніпропетровців Шевцов, якому ще важкувато постійно діяти в швидкому темпі після виступів у другій лізі, на 71-й хвилині ледь не поцілив у верхній кут воріт із штрафного. Пройшло дві хвилини, й наступний штрафний біля воріт Шуховцева теж міг закінчитися голом. Приходько влучив у поперечину, а Калиниченко не зміг добити м'яча в сітку. Стрімкий фланговий прорив Колесника на 81-й хвилині змусив "Дніпро" повернутися до своїх воріт, і добре, що дальній кут воріт підстрахував Приходько, бо Медін уже був безсилий що-небудь зробити.

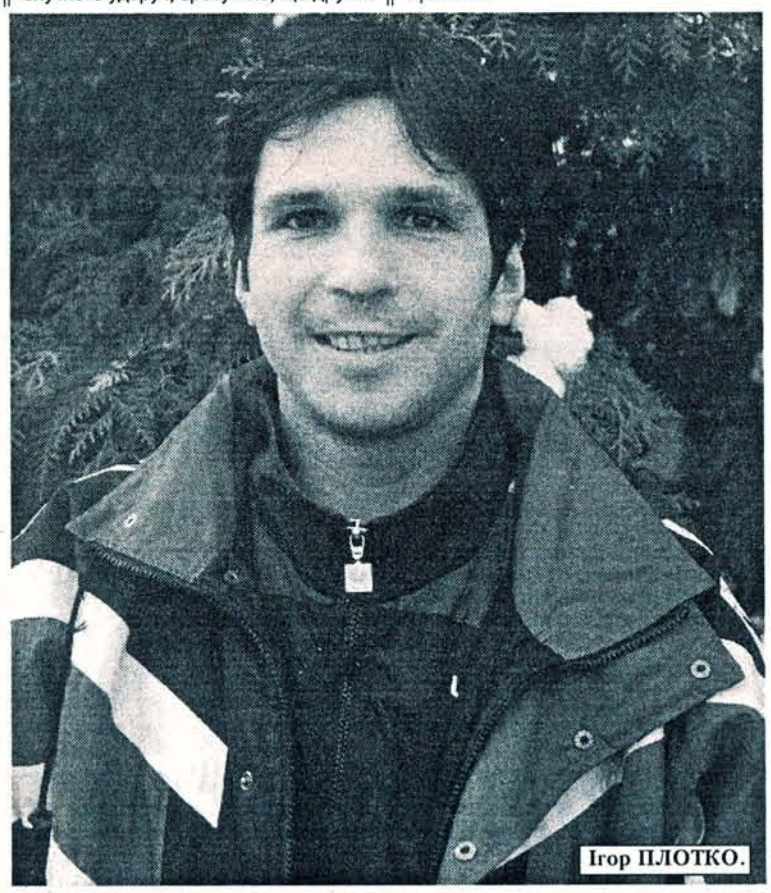

Ігор ПЛОТКО.

Навіть в останні хвилини команди грали тільки на перемогу і вона могла дістатися й гостям. Щойно вийшовши на заміну, Косилов майстерно вдарив верхом, обводячи м'ячем Шуховцева. Ігор перевів м'яча на кутовий, а розгублені таким нефартом гравці "Дніпра" припустилися помилки, що стала для них фатальною. Закритий своїми та чужими футболістами Медін пропустив сильний удар низом з 25-ти метрів. Цей штрафний удар був призначений за грубу гру проти Бабича, а виконав його справжній герой матчу — автор двох попередніх голевих передач, капітан "Металурга" Ігор Плотко.

Поздоровити свого капітана на поле вибігли навіть запасні гравці, що суворо заборонено правилами, і тому до суддівського протоколу внесено жовті картки другому голкіперові Тарахтію та півоборонцеві Левченку, що не брали участі в цьому вкрай драматичному та емоційно насиченому матчі. Кінець гри пройшов на "нервах" і вилучення Котюка, котрий отримав другу жовту картку, стало своєрідним клапаном, крізь який команди випустили пар. Нічийний результат зустрічі для "Дніпра" був би заслуженим, але й "Металург" по праву заслужив перемогу. Як казали колись: "Честь переможеному, слава — переможцю!"

Сергій КАТРИЧ.

ЯКЩО "ЗІРКА" ЗГАСАЄ, ЦЕ ТЕЖ КОМУСЬ ПОТРІБНО?

ЦСКА — ЗІРКА — 3:0 (2:0).

ЦСКА

Рева
В.Левченко
Аненков
Балицький
Семчук
Уляницький
О.Олійник
(Скоропад, 85)
Мусолітін
(Ареф'єв, 80)
Закарлюка
Костишин
(А.Каряка, 66)
Цихмейструк-к
ЗАПАСНІ:
Байрашевський
Балацький
Пахолюк
Поляруш
ТРЕНЕР:
Володимир Безсонов

КИЇВ

ГОЛИ:
1:0. Закарлюка (16, пен.).
2:0. Закарлюка (45).
3:0. Каряка (81).

1 серпня. Стадіон ЦСК ЗСУ. 1500 глядачів (вміщує 12 000). 21 градус.

СУДДІ:
В. Куцев — 8,5,
О. Кравченко — 9,
О. Журба — 9
(всі — Донецьк).

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
А. Гаваші (Ужгород).

ПОПЕРЕДЖЕННЯ:
Соболь (33),
Гащин (71).

ЗІРКА

А.Глущенко
Лавриненко
Шаповалов
Соболь
Никифоров
(Толкач, 46)
Жилін
Мартинов
Л.Федоров-к
(Бурхан, 71)
Вад.Заєць
Миколаєнко
(Гащин, 46)
Ковба
ЗАПАСНІ:
Білошапка
Гринь
Богданов
Сьомка
ТРЕНЕР:
Олександр Іщенко

Якщо зірки запалюють, це комусь потрібно. А якщо навпаки? Кіровоградська "Зірка", яка ще навесні могла на рівних сперечатися майже з усіма, перемагати "Шахтар" і грати внічию з "Карпатами", сьогодні опинилася в найгіршому становищі серед 16-ти елітних клубів. Команду залишають найкращі, натомість дозаявлені, та й то в останню мить, лише гравці, за яких нічого не треба платити. А безкоштовний, як відомо, лише сир у мишоловці... Та "Зірку", яку ми побачили в неділю на армійському стадіоні, не порівняти з весняною. Втрачено головний козир команди — фізичну готовність, завдяки якій, власне, й здобувала очки кіровоградська команда в другому колі восьмого чемпіонату. Гра новачків — Никифорова й Миколаєнка — спонукала до роздумів, чому такі футболісти грають у вищій лізі. Кращий вигляд мав інший новачок — Гащин, але й його поодинокі спроби пробитися крізь не надто щільний захист ЦСКА особливої гостроти не створювали. Як сказав після матчу Олександр Іщенко — хлопець не має інтересу до гри.

Фінансові проблеми стали не єдиним чинником, який обумовлював ситуацію в "Зірці" напередодні матчу. В умовах кадрового дефіциту раптово розгорівся скандал між керівництвом команди, з одного боку, й Мартиновим та Білошапкою, з іншого. Останніми днями його вдалося загасити, і Білошапка був заявлений у запасі, а Мартинов навіть вийшов на поле. І хоча ми не побачили Мартинова, якого колись запрошували в збірну, на тлі своїх партнерів по передній лінії він принаймні відзначився активністю. Завдяки якій, власне,й були створені небезпечні моменти біля воріт Реви. Небезпечних моментів було... чотири. На 20-й хвилині зі штрафного м`яч у "дев`ятку" спрямував Жилін, але Рева врятував ворота; на 65-й простріл Мартинова не зміг завершити Заєць; на 74-й Мартинов бив з 25 метрів — м`яч взяв голкіпер ЦСКА; на 76-й Ковба не зміг завершити багатоходівку влучним ударом. Ось і все, що вдалося занотувати, спостерігаючи атакуючі дії кіровоградців. Весь інший час "Зірка" провела біля своїх воріт. Упродовж матчу не виявилося хоча б однієї п`ятихвилинки, в якій гості мали б ігрову перевагу.

Усе було б зрозуміло, якби команда Іщенка мала справу з "Кривбасом", який сьогодні зможе витримати у високому темпі всі 90 хвилин матчу. Але проти "Зірки" грало ЦСКА, чиї кондиції та турнірне становище також залишають бажати кращого. Щоправда, це стосується не індивідуального рівня армійських футболістів, а командної гри, якої, за великим рахунком, у другої київської команди немає після того, як її залишив Фоменко. Але у звітній зустрічі майстерності окремих гравців вистачило, щоб створити велику кількість голевих моментів. Так, рахунок міг бути відкритий уже на 9-й хвилині, коли масована атака завершилася влучним ударом Балицького — м'яч, який відбив Глущенко, від поперечини відлетів у поле. Там його підхопив Костишин і завдав повторного удару — поруч із стійкою.

Найприємнішим моментом матчу став перший вихід у складі ЦСКА Аненкова. Андрій не тільки був одним з найкращих на полі, але й узяв на себе організацію дій оборони та першого ешелону півоборони. З огляду на постійні проблеми армійського клубу в задній лінії придбання Аненкова можна вважати найвдалішим кроком ЦСКА на трансферному ринку. До того ж, "трійка" армійців ще й встигала брати участь в організації атак: на 12-й хвилині саме після його пасу з 15-ти метрів влучно бив Цихмейструк — Глущенко перевів м'яч на кутовий. Гол назрівав і стався-таки: на 16-й хвилині Никифоров у штрафному майданчику збив Семчука, і Куцев указав на "точку". Закарлюка не залишив Глущенкові жодного шансу.

І надалі малюнок гри не змінювався — впродовж першого тайму нагоди відзначитися мали Цихмейструк (18-а хвилина), Закарлюка (29-а), Мусолітін (32-а та 43-я). А подвоїв рахунок на 45-й хвилині той же Закарлюка — з лівого флангу було подано кутовий, оборонець "Зірки", що стояв на ближній стійці, переправив м'яч на дальній кут площі воріт, де "дев'ятка" киян без проблем замкнув неочікуваний пас. І, певно, два голи, які записав на свій рахунок Закарлюка, були справедливим підсумком як тайму, так і зустрічі: разом з Аненковим Сергій був найкращим на полі. У другому таймі він тричі — на 46-й, 72-й та 86-й хвилинах — мав нагоду перетворити дубль на хет-трик, але — не судилося. Не змогли збільшити рахунок також Костишин (54-а хвилина), Олійник (61-а та 70-а). На 88-й хвилині дві нагоди відзначитися втратив дебютант ЦСКА "Ареф'єв, причому першого разу він бив із семи метрів. Кіровоградців урятувала лише реакція Глущенка. Єдиним, хто не втратив свій шанс у другому таймі, був Каряка: на 81-й хвилині він першим встиг до м'яча, який із-за бічної лінії було вкинуто в площу воріт, і, зігравши на випередження, встановив остаточний рахунок. 3:0 — і армійці можуть перевести подих: небезпечну зону вони залишили. А що ж "Зірка"? Кіровоградці залишали стадіон у вкрай зіпсованому настрої. Річ не тільки в результаті — траплялося й гірше, гри немає. Валера Шаповалов, привітавшись, спитав мене: "Ти цей цирк бачив?" А потім спересердя махнув рукою і пішов до автобуса...

Дмитро КОРОТКОВ.

Фрагмент матчу.
Фото Миколи ЗАТОВКАНЮКА.

ПІСЛЯМОВА

Олександр ІЩЕНКО, головний тренер "Зірки":

— На жаль, ми не можемо з нинішнім складом протидіяти команді ЦСКА. Було допущено кілька грубих помилок в обороні. Не впоралися із завданням Андрій Никифоров, провально зіграв на позиції опорного хава Олександр Соболь. Ми зробили заміни, але загальна картина не змінилася. У нас немає в команді кваліфікованих оборонців, рівень наявних не задовольняє. Кращий вигляд має Білозерський, але він пропускав матч через дискваліфікацію.

— Що буде далі з командою за такої гри?

— Поки тільки перше коло, спробуємо зачепитися за місце у вищій лізі. Моє завдання — вивести гравців з психологічної кризи. Сьогодні випустили на заміну Гащина, він сумлінно простояв весь тайм на одному місці, йому нецікаво грати. Чи потрібні такі люди команді? Сподіваюся, що ми переживемо ці неприємні для нас дні, але поки в Кіровограді немає команди належного рівня, яка недавно була. Низка гравців не відповідає вимогам вищої ліги.

— Що скажете про гру Миколаєнка, чому помітно здав в ігровому плані Ковба?

— Миколаєнко в команді лише два дні, а от Ковба... Загальний фон, який панує в роздягальні, вплинув і на нього. На жаль, у мене немає важелів для керування тренувальним та ігровим процесом, але думаю, що гравці зроблять правильні висновки, їм же має бути соромно за таку гру перед уболівальниками.

— Як з фінансами в команді. Чи зверталися по допомогу до одного з наймогутніших підприємств Кіровограда — концерну "Артеміда"?

— Це наше болюче місце. А відносно допомоги. Ми вже стукали в усі двері — безрезультатно. Фінанси отримуємо від міськадміністрації, але не в такій кількості, як хотілося б. Гравці не отримують зарплатні і преміальних, упродовж трьох місяців. Як наслідок — втратили групу провідних гравців — Макогона, Співака, Скиша, Гусєва. До того ж травмовано Руснака. Але чекатимемо змін та сподіватимемося на краще.

Віктор ІЩЕНКО, тренер ЦСКА:

— Ми перервали погану традицію в іграх з "Зіркою", коли не могли перемогти. Невдалий старт зобов`язує нас в кожному матчі грати тільки на перемогу. Сьогодні досягли переваги за рахунок швидкості, перегравши в цьому компоненті кіровоградців, і довели зустріч до логічного завершення.

— Як оцініте гру Андрія Аненкова?

— Він сьогодні дебютував, але за його присутності зросла надійність й організованість в оборонних діях. Андрію, втім, ще потрібно налагодити взаєморозуміння з партнерами.

— Яке враження залишили Мусолітін та Ареф'єв?

— Вважаючи, що це був перший матч Мусолітіна за ЦСКА, відіграв він вдало, завдання виконав, але поки не підготовлений функціонально. Ареф'єв — здібний форвард, за його допомогою ми сподіваємося, можливо, поліпшити гру.

— Чи всі нові надбання армійців ми бачили?

— Так, але є ще одне прізвище, поки я його не розголошуватиму.

P.S. За деякою інформацією, найближчим часом у складі армійців, можливо, з'явиться оборонець Андрій Хомин.

Дмитро МАРЦЕНИШИН.

ІВАНОФРАНКІВЦІВ "ЗАМОРОЗИЛИ"

ПРИКАРПАТТЯ — КРИВБАС — 1:3 (0:2).

ПРИКАРПАТТЯ

Чумак
Редушко
(Ніколайчук, 29)
Первак
Фокін
Кріль
Ковалюк-к
Олександр Венглинський
А.Співак
Атаманчук
Грегуль
Ларін
ЗАПАСНІ:
Сташко
Ватаманюк
Пташник
Забранський
Лунгу
Ципердюк
ТРЕНЕР:
Ігор Яворський.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

ГОЛИ:
0:1 Якименко (17).
0:2 Мороз (24).
1:2 Ковалюк (52, пен.).
1:3 Мороз (69).

1 серпня. Стадіон "Рух". 10000 глядачів (вміщує 15000). 20 градусів.

СУДДІ:
В.Мельничук (Симферополь) — 8,7,
Я.Лемех (Львів) — 9,
В.Сусло (Харків) — 9.

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
Г.Лисенчук (Київ).

КРИВБАС

Лавренцов
Аніщенко
Дорошенко
Грановський
Зотов-к
Якименко
(Криулін, 86)
Симаков
Платонов
Паляниця
(Римшин, 72),
Г.Мороз
Пономаренко
(Даценко, 87)
ЗАПАСНІ:
Долганський
Монарьов
Сухорученко
Майоров
ТРЕНЕР:
Олег Таран

Маючи в своєму складі таких кваліфікованих виконавців, як воротар Лавренцов, нападники Паляниця та Мороз, гості розраховували взяти в Івано-Франківську троє очок. Тому й не двино, що після стартового свистка криворіжці повели облогу воріт Чумака. Першими на міцність голкіпера перевірили Паляниця та Мороз. Однак, не їм судилося відкрити рахунок у грі. Груба помилка оборонця Первака в своєму штрафному майданчику дала змогу Якименкові покарати нерозважливих господарів. На цьому неприємності іванофранківців не закінчилися. Уже за сім хвилин м'яч удруге побував у сітці воріт Чумака (знову "відзначилися" оборонці, які дали активному Морозові змогу вийти на побачення з голкіпером і без особливих зусиль обіграти його).

Випереджаючи господарів у прийнятті правильних рішень, криворіжці в другій половині також були на висоті. Краще підготовлені фізично, вони виявили більше винахідливості в завершальній стадії атаки. Як завжди, надійно діяв голкіпер Лавренцов. Щоправда, на 52-й хвилині він не зумів парирувати пробитий Ковалюком пенальті, що був призначений за грубу гру в штрафному майданчику проти Ларіна.

Кому не можна закинути докір у складі "Прикарпаття", так це нападникові Атаманчукові. Колишній гравець "Кривбасу" дуже старався, намагаючись довести тренерам цього колективу, що вони зарано розпрощалися з ним, але, як відомо, один у полі не воїн. Його мало підтримували гравці середньої лінії. Збився приціл у Ларіна, який має непогані задатки бомбардира, проте йому бракує стабільності, та розважливості в завершальній стадії атаки. Тому дивною здається позиція ФК "Прикарпаття", який віддав нападника Русака латвійському клубові "Динабург", де тренером працює колишній іванофранківець Роман Григорчук. У Русака, за попередньою інформацією, були певні розбіжності з президентом клубу Анатолієм Ревуцьким, але розпрощатись з гравцем, що чимало зробив для клубу і команди, в цій ситуації не найкраще рішення.

У криворіжців таких проблем немає. Тому й грають футболісти вільно, розкуто. Створюючи в другому таймі нестандартні комбінації, вихованці Олега Тарана весь час були націлені на ворота "Прикарпаття". Постійний пошук, прагнення якомога точніше комбінувати — ось що відзначало майже кожного гравця бронзового призера минулого чемпіонату.

Третій гол Мороза вселив остаточну зневіру в серця прихильників іванофранківців. Єдиний шанс скоротити розрив у рахунку "Прикарпаття" мало на 41-й хвилині, коли помилився на виході Лавренцов, але м`яч після удару головою пролетів вище поперечини. Ось і все, на що спромоглися наспіх зібрані в ФК "Прикарпаття" гравці з різних команд. Більшість з них певний час грали і тренувалися в тернопільській "Ниві" під керівництвом Ігоря Яворського. Як відомо, цей клуб теж не може похвалитися серйозними турнірними здобутками та рівнем гри. Тому й вирішують сусіди в останні роки одну й ту ж найгострішу проблему: яким чином зберегти за собою місце у вищій лізі. Але чи потрібні такі колективи в елітному дивізіоні?..

Петро БЕЛЕЙ.

ПОДАРУНОК ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА

МЕТАЛІСТ — МЕТАЛУРГ Д — 2:1(1:0).

Гості перед харківською аудиторією постали в звичному оновленому складі. В порівнянні з останньою березневою зустріччю суперників в "основі" був присутній лише Альберт Ковальов. Також знайшлося місце в стартовому складі і для вихованців харківського футболу Сергія Шищенка та Юрія Данченка, а також екс-харків`янина Володимира П`ятенка. Найбільше враження на харківських глядачів справила гра Шищенка, котрий ще в першому таймі своїми фланговими діями кілька разів заставив похвилюватися футболістів "Металіста", а в другому таймі забив єдиний м`яч.

Господарі вийшли на поле своїм звичним складом, лише замість травмованих Тофана та Шопіна в середній лінії з'явився новачок команди Вадим Харченко, який прийшов з охтирського "Нафтовика". Він був помітним на полі, навіть враховуючи відсутність досвіду виступів у вищій лізі та перенесену серйозну травму. За п'ятнадцять хвилин до фінального свистка його замінив ще один дебютант команди — Симонов, який до цього грав у запоріжських "Торпедо" та "Вікторі".

Либонь, перший тайм так і закінчився б нульовим рахунком, якби Сергій Татулян не додав до звичних сорока п'яти хвилин ще шість. На це в нього були цілком обгрунтовані причини — чоловіча спортивна боротьба не одного разу потребувала медичної допомоги. Черговий прохід Шищенка на 25-й хвилині мало не призвів до заміни голкіпера "Металіста" Горяїнова, котрий отримав травму при зіткненні із своїм же оборонцем Костюковим.

Ситуація, яка призвела до голу, нічим не нагадувала "грозову". Оборонець донеччан Яксманицький відпасував м`яча Кураєву і той вибив його за бокову лінію. За м`яч поборолися у повітрі Осадчий і Рудняк. Повітряна дуель завершилася на користь оборонця гостей і од його голови м`яч по високій траєкторії опустився в штрафному майданчику на ногу Вадима Гольдіна, котрий спокійно переправив м`яча в правий від голкіпера кут воріт.

Напевно, цей довгоочікуваний гол і став приводом для вручення по закінченні матчу Вадиму Гольдіну призу "глядацьких симпатій".

Після перерви ігровий сценарій не змінився — харків'яни намагалися збільшити перевагу в рахунку, а гості — будь-якими засобами його бодай зрівняти. Але при цьому донеччани часто фолили. Чергова зупинка в грі — знесли Олега Кучера, який, до речі, проводив свій ювілейний 100-й матч у вищій лізі, призвела до з'ясування стосунків між гравцями обох команд. Холоднокровним залишився Сергій Татулян, який призначив штрафний удар в бік гостей і показав черговий "гірчичник" оборонцю "Металурга". Стандартну ситуацію господарі використали на всі сто відсотків: Андрій Кирлик виконав фірмову передачу, а оборонець Віктор Іваненко головою переправив м'яча в дальній від Кураєва нижній кут.

А потім був уже штрафний у бік воріт "Металіста", який дозволив донеччанам скоротити розрив у рахунку. Цього разу Шищенко так закрутив м`яча, що й кидок Горяїнова не допоміг. Своєю перемогою "Металіст" гідно відзначив 50-річчя президента клубу Валерія Бугая. І вперше в своїй історії вийшов на другу позицію в турнірній таблиці вищої ліги.

Юрій ЛАНДЕР.

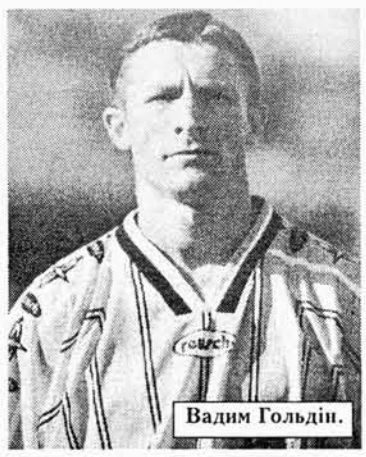
Вадим Гольдін.

МЕТАЛІСТ
Горяїнов
Іваненко
Пец
Костюков
Плахотин
Харченко
(Симонов, 76)
Кучер
Рудняк-к
(Чуприн, 89)
Гольдін
Школьников
ЗАПАСНІ:
Колесов
Рижих
Сериков
Запояско
Лоц
ТРЕНЕР:
Михайло Фоменко.

ХАРКІВ
ГОЛИ:
1:0. Гольдін (44).
2:0. Іваненко (60).
2:1. Шищенко (75).

1 серпня. Стадіон "Металіст". 15500 глядачів (вміщує 32000). 22 градуси.

СУДДІ:
С. Татулян (Київ) — 8,9,
О. Гордієнко — 9,
Д. Мартинюк (обидва — Дніпропетровськ) — 9.

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
А. Дяченко (Полтава).

ПОПЕРЕДЖЕННЯ:
Осадчий (3), Яксманицький (60), Шищенко (77).

МЕТАЛУРГ Д
Кураєв-к
Яксманицький
Осадчий
Л. Ковальов
Булгаков
А. Купцов
(Дорохов, 21)
П'ятенко
Шищенко
Данченко
(Моргунов, 64)
Воскобійник
(Дранов, 75)
О. Коваленко
ЗАПАСНІ:
Нікітін
Король
Мухін
Волошин
ТРЕНЕР:
Михайло Соколовський

ОДЕСИТИ ПРОДОВЖУЮТЬ ТОНУТИ

КАРПАТИ — ЧОРНОМОРЕЦЬ — 5:0 (1:0).

Львів'яни після двох виїзних поразок поспіль, безумовно, вийшли на матч з одним із аутсайдерів з бажанням перемогти. До того ж, країна відзначала День залізничника, а головним засновником ФК "Карпати" є Львівська залізниця (начальник — Георгій Кирпа).

Господарі мають серйозні проблеми з добором виконавців через травми семи провідних футболістів. У складі гостей після завершення дозаявочної кампанії вперше з'явилися Поліщук, останнім клубом якого був маріупольський "Металург", а також Яцурак з "Волині".

Фатальною для одеситів могла стати 13-а хвилина: коли Семочко після чудової передачі Ковальця увійшов до штрафного, але пробив низом напрочуд неточно. Згодом уже досвідчений Спицин ледь не зрізав м'яча у свої ворота після дальнього удару Ковальця. Тут же після подачі кутового врятував свої ворота 37-річний Гришко, парируючи удар Семочка з близької відстані. Одесити намагалися проводити швидкі контратаки, проте завершальним ударом, зокрема, Голоколосова та Яцурака бракувало влучності. Додало впевненості господарям і вилучення Поліщука за небезпечну гру проти Покладка. Наприкінці тайму запам'ятався й потужний удар зі штрафного Мизіна, але Гришко, не ризикуючи, перевів м'яча з-під поперечини на кутовий. "Карпати" продовжували натиск на ворота "Чорноморця". Запам'яталася швидка триходівка Ковалець — Мизін — Семочко, але Яцурак останньої миті вибив м'яча з-під ніг нападника. І все ж за кілька секунд до свистка арбітра Мизін вчасно відреагував на підскок м'яча і сильно та влучно, майже з лінії штрафного, пробив низом у ближній кут. Цікаво, що цей гол виявився 200-м, проведеним "Карпатами" на своєму полі, і 200-м, пропущеним "Чорноморцем" у елітному дивізіоні.

А після перерви глядачі армійського стадіону стали свідками ще чотирьох голів, як кажуть, на всі смаки. Так, на початку тайму новобранець львів'ян Хома після передачі Євглевського майже з 11-метрової позначки після невеликої паузи технічно перекинув м'яча через Гришка, що вибіг назустріч. А через три хвилини міг відзначитись і досвідчений Гусейнов, однак Тимерлан двічі не зумів перехитрити Стронцицького, який упевнено діяв на виходах, парируючи потужні удари.

Після цього небезпечні моменти виникали лише біля воріт одеситів, які "підсіли" фізично. Могли відзначитися Покладок, Семочко, Вовчук. Але м`яч або летів поруч з рамкою воріт, або надійно грав Гришко. А ось оборонці одеситів помилялися вельми часто, не витримуючи жодної критики. Так, коли Гришко парирував сильний удар Семочка, м`яча підхопив у штрафному Мизін і спокійно переправив його в незахищений кут. Як завжди, небезпечними були завершальні передачі досвідченого Ковальця. Спочатку Сергій сам намагався перекинути м`яча через Гришка, але у ворота не влучив. І все ж за три хвилини Ковалець став співавтором гола, перекинувши м`яч через воротаря на дальню штангу, де Семочкові залишалось лише підставити голову. До речі, й Хома, і Семочко провели свої перші голи в складі "Карпат". За хвилину Семочко знову пробив головою, але цього разу м`яч поцілив у поперечину. Потім здали нерви у воротаря одеситів. Спочатку він, вважаючи, що м`яч не залишив поля, підбіг ледь не до кутового прапорця, висловлюючи незадоволення рішенням асистента арбітра Лавріва , за що одержав жовту картку. А за мить за подібний жест у сторону Горожанкіна Гришко був вилучений з поля. Оскільки ліміт замін було вичерпано, то у ворота став капітан гостей Гусейнов. Проте і він був безсилим, коли підступного дальнього удару завдав Ковалець.

"Карпати" здобули найбільшу перемогу в національних чемпіонатах, а "Чорноморець", як і в стартовому турі в Маріуполі, зазнав найбільшої поразки у вищій лізі. До речі, одесити в трьох поспіль виїзних матчах зазнають третьої поразки з великим рахунком. І, схоже, йдуть минулорічним шляхом миколаївців.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

КАРПАТИ
Стронцицький-к
Танасюк
Вільчинський
Мизін
(Павлюх, 68)
Тимчишин
Ковалець
Вовчук
(Луцишин, 71)
Є.Назаров
(Євглевський, 42)
Покладок
Семочко
Хома
ЗАПАСНІ:
Тлумак
Даниловський
Гецько
Овисько
ТРЕНЕР:
Лев Броварський.

ЛЬВІВ
ГОЛИ:
1:0. Мизін (45).
2:0. Хома (50).
3:0. Мизін (67).
4:0. Семочко (76).
5:0. Ковалець (86).

1 серпня. Стадіон СКА. 6500 глядачів (вміщує 15000). 20 градусів.

СУДДІ:
І.Горожанкін (Кіровоград) — 8,7,
Т.Клим — 9,
І.Лаврів (Івано-Франківськ) — 9.

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
П.Кобичик (Чернівці).

ПОПЕРЕДЖЕННЯ:
Танасюк (34).
Яцурак (25), Гусейнов (36), Гришко (85).

ВИЛУЧЕННЯ:
Поліщук (38, за удар суперника ззаду), Гришко (85, друге попередження).

ЧОРНОМОРЕЦЬ
Гришко
Спицин
(С.Костюк, 75)
Булигін
Поліщук
Яцурак
Д.Каряка
(Мочуляк, 55)
Мокан
(Ворона, 68)
Гусейнов-к
Артеменко
О.Голоколосов-молодший
Крисанов
ЗАПАСНІ:
Чистов
Колесниченко
ТРЕНЕР:
Олександр Голоколосов

НЕВИРАЗНІСТЬ НА ТЛІ ПАСИВНОСТІ

НИВА — ТАВРІЯ — 1:1(0:1)

НИВА

Лосєв
Вал. Заєць
(Біскуп, 41)
Бойцан
Лапа
Мишенін
Магдієв
Т. Капанадзе-к
Мазур
Сихарулідзе
(Лашук, 63)
Кайдарашвілі
Агаєв
(Шпак, 75)
ЗАПАСНІ:
Нікітенко
Гвіанідзе
Філіпенко
А. Капанадзе
ТРЕНЕР:
Валерій Богуславський.

ТЕРНОПІЛЬ

ГОЛИ:
0:1. Осипов (37)
1:1. Кайдарашвілі(86)

1 серпня. Міський стадіон. 4000 глядачів (вміщує 17500). 17 градусів.

СУДДІ:
В. Бабич — 8,6
П. Токарєв — 9
(обидва — Ужгород)
П. Калита — 9
(Чернівці)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
І. Качар
(Київська область).

ПОПЕРЕДЖЕННЯ:
Магдієв (21), Назаров (54), О. Кунденок (63), Дем'яненко (86).

ТАВРІЯ

Величко
Дем'яненко
Д. Назаров
Мардас
Митрофанов
О. Кунденок
(О. Кузнецов, 76)
Опарин
Осипов
(Антюхін, 67)
Кунденок
Гайдаш-к
Копопелько
ЗАПАСНІ:
Сокоренко
Аверин
Єсин
Войнаровський
Левус
ТРЕНЕР:
Анатолій Коробочка

Звітний поєдинок проходив на високих швидкостях, у гострій боротьбі, хоча події здебільшого розгорталися в середині поля. Уже з дебюту зустрічі команди активно почали пошук шляхів до воріт суперника. Активнішими були господарі. На 3-й хвилині, скажімо, після ефектної двоходівки за участю Магдієва та Кайдарашвілі виникла небезпека біля воріт "Таврії", але удар останнього був неточним. За три хвилини вже удар Дмитра Мазура був ближчим до успіху, але надійно зіграв голкіпер. Гості також не відсиджувалися в обороні. Вони намагалися діяти активно, але в основному на підступах до воріт "Ниви". Перед лінією штрафного майданчика, як правило, оборонці Тернополя зупиняли їх настійні атаки. Лише на 15-й хвилині небезпечний випад створили симферопольці. На вістрі атаки виявився Гайдаш, який мало не завдав небезпечного удару, але Лапа в потрібний момент "зняв" у нього м`яч з голови. Загалом половину першого тайму ініціативою володіли гості. На 25-й хвилині після багатоходової комбінації Кайдарашвілі вийшов на побачення з голкіпером Величком, але було зафіксовано положення поза грою. А м`яч, який забили гості на 37-й хвилині, можна віднести до розряду непередбачуваних. Зрештою, футбол тим і красивий, що в ньому багато непередбачуваності. Оборонці "Ниви" в цьому епізоді поставилися безвідповідально до своїх обов`язків. Спочатку залишили без опіки Митрофанова, який з десяти метрів зумів без перешкод завдати прицільного удару у дальній від воротаря лівий кут. Голкіпер "Ниви" Лосєв у відчайдушному кидку все ж зумів відбити м`яч, але знову ж таки ніхто з оборонців "Ниви" не підстрахував його. Першим на добивання встиг Осипов, який без проблем спрямував м`яч над лежачим голкіпером у сітку. Після пропущеного м`яча тернополяни спробували відігратися, але особливо яскравих моментів у першому таймі їм створити не вдалося. За винятком хіба що двох. Скажімо, на 42-й хвилині оборонець Бойцан зробив вивірену передачу на лівий фланг Агаєву і той опинився віч-на-віч з голкіпером "Таврії". Бив, правда, з гострого кута, але з близької відстані. Однак у ворота не влучив — м`яч пролетів поруч із стійкою. Взяттям воріт могла завершитися й одна з атак "Ниви" наприкінці першого тайму. Мазур опинився у вигідній позиції перед воротами і наважився на удар, хоча міг віддати пас Кайдарашвілі, який перебував у кращій позиції.

Удар же напівоборонця був неточний. Після перерви деякий час гра проходила в середині поля. Команди здебільшого діяли на зустрічних курсах. Спочатку дещо активніше атакували ворота тернополяни. Непогану можливість відзначитись на 56-й хвилині мав Тарієл Капанадзе. Він вдало пробив штрафний метрів з 25-ти і м'яч в обхід стінки летів у правий кут воріт. Однак голкіпер Величко встиг зреагувати на удар. За три хвилини Тарієл Капанадзе зробив відмінну передачу на Сихарулідзе, але той не зумів розпорядитися м'ячем, хоч і був близько од воріт. Ближче до середини тайму тернопільські футболісти теж відчутно здали фізично й ініціативою якийсь період володіли гості. Взагалі треба відзначити, що футболісти "Таврії" і в другому таймі виграючи не перейшли лише до оборонних дій, а продовжували гостро атакувати і не раз були близькими до успіху. А за кілька хвилин до закінчення основного часу м'яч навіть вдруге побував у воротах "Ниви", але забитий він був після того як суддя зафіксував положення поза грою. Чим ближче до завершення матчу, тим настійнішими були спроби тернополян все ж врятувати ситуацію. Щоправда, їхнім атакам бракувало виваженості та комбінаційності. Вони вдавалися до тактики "навал". Це змушувало оборонців раз у раз порушувати правила неподалік штрафного майданчика. Двічі пробував пробити оборону "Таврії" фірмовими ударами Тарієл Капанадзе, але безуспішно. А вже в доданий суддею час взявся пробити штрафний метрів з вісімнадцяти форвард "Ниви" Кайдарашвілі. Після його гарматного удару м'яч, "протаранивши" стінку, влучив у сітку воріт "Таврії". Завершальні кілька хвилин команди провели в атаках, але вони не вплинули на результат.

Після матчу один з тренерів "Таврії" **Володимир ТУХОВСЬКИЙ** висловив своє невдоволення і результатом матчу, і діями арбітра. Він, зокрема, сказав:

— За 15 хвилин до завершення поєдинку суддя буквально "обклав" наш карний майданчик штрафними. Щодо гри, то в першому таймі на полі точилася рівна боротьба, а в другому "Таврія" мала відчутну перевагу. У тернополян фактично не було реальних моментів, а в нас їх вистачало.

— Погоджуєтеся з тим, що "Таврія" стартувала в чемпіонаті невдало, а зараз з кожним матчем додає в грі?

— Я б не говорив, шо невдало. Просто нам не щастило, бо грали футболісти добре та й моментів створили багато в стартових матчах. Сьогодні, на мою думку, ми також могли виграти. Але через суддю цього не сталося.

— Чим була викликана заміна активного Осипова на Антюхіна?

— Це — прерогатива головного тренера. Він вирішив, що потрібно ввести свіжі сили і, мабуть, тому зробив цю заміну.

— На який результат розраховували в Тернополі?

— Настроювали команду, звісно, на перемогу й були близькими до неї. Але в кінці зустрічі суттєву роль відіграв той фактор, про який уже говорив на початку розмови.

— Як би ви оцінили гру суперника "Таврії"?

— У першому таймі тернополяни діяли на полі непогано, я б сказав — свіжо, а ось у другому, на мою думку, фізично здали і вже гри осмисленої не демонстрували.

— А що скажете про дії підопічних у цій зустрічі?

— Не маю особливих претензій до футболістів, вони грали добре, переважали господарів в багатьох компонентах, зокрема, в фізиці та техніці.

— Якщо порівняти гру "Таврії" в Івано-Франківську та Тернополі, то який можна зробити висновок?

— У обох матчах наша команда грала добре. Просто в Тернополі нам не пощастило.

— Свого часу ви самі були арбітром і знаєте, як нелегко бути в цій ролі...

— Погоджуюсь, що це важка справа, але краще взагалі не судити, ніж так, як це роблять окремі арбітри.

— На вашу думку, суддівство в зустрічі, делікатно кажучи, було необ'єктивним?

— Не можу сказати, що арбітр свідомо підсуджував господарям, але достатньо відчутним виявився брак необхідної кваліфікації. Та й фізична підготовка служителів Феміди, вважаю, явно не відповідала потрібному рівню.

— Можливо, вашим гравцям необхідно було акуратніше грати в обороні, тоді й штрафних не було б?

— Відсотків на 50 у кінці гри їх вигадував арбітр.

— "Таврія" вже визначилась із завданням на цей сезон?

— Виступатимемо якнайкраще. Принаймні, в десятку найсильніших повинні потрапити.

Наставник "Ниви" **Валерій БОГУСЛАВСЬКИЙ,** хоча й був також емоційно схвильований, на запитання журналістів відповідав стримано.

— Мабуть, у цій ситуації, яка склалася на полі в звітній зустрічі, очко можна записати в актив "Ниви"?

— Якщо в цілому аналізувати поєдинок, то, на мою думку, результат справедливий і закономірний. Водночас маю багато претензій по грі своїх підопічних. Особливо це стосується оборонців, адже той гол, який пропустили в першому таймі, повністю на їхній совісті. Якщо в грі команди, особливо в обороні, нема належної дисципліни, то на позитивний результат важко розраховувати. Єдиний приємний момент, що хлопцям таки вдалося врятувати ситуацію, уникнувши поразки.

— Сьогодні "Таврія" на полі була сильнішою?

— Я б так не стверджував. Ті промахи, що були допущені гравцями "Ниви", й дали змогу гостям демонструвати той футбол, який вони показали.

— Тренер "Таврії" Туховський вважає, що на результат гри вплинули некваліфіковані дії арбітра...

— Це, звісно, особлива точка зору наставника гостей, я ж переконаний, що результат повністю відповідає грі.

— Склалося враження, що футболісти "Ниви" виявилися дещо гірше підготовленими, передусім — фізично.

— Я б сказав так: мої підопічні в першому таймі виконували великий обсяг малоефективної роботи, допускали багато браку, що й позначилося на їхніх фізичних кондиціях. Великі претензії маю до гравців лінії півоборони, які не змогли належно контролювати середину поля.

— Автандил Сихарулідзе сьогодні вийшов на гру в стартовому складі "Ниви" завдяки тому, що добре зіграв у попередній зустрічі в Кіровограді?

— Можна сказати, то був один з вирішальних факторів.

— Як би ви оцінили його дії в звітному матчі?

— На жаль, він не виправдав сподівань.

— Знову з'явився в складі "Ниви" Андрій Шпак. Його оглядини в турецькому клубі виявилися невдалими?

— До підписання контракту не дійшло, він знову в команді. Треба відзначити, що після його виходу на поле гра "Ниви" на лівому фланзі відчутно активізувалася. Агаєв сьогодні був не в кращій формі і ще в першому таймі нам бракувало потужніших дій ліворуч.

— Дебютував у "Ниві" і Євген Лашук.

— Це молодий форвард, у якого непоганий ігровий потенціал. Тільки його треба розвивати. Сьогодні, на жаль, хлопець не зумів повністю розкритися, але це можна пояснити тим, що для нього це була дебютна зустріч.

— Дем'янчук і Кривий травмовані?

— На жаль, так, але сподіваюся, що вони не надовго вибули із строю.

— На лаві запасних перебував Автандил Капанадзе. Він уже готовий вступити у турнірну боротьбу?

— Випустити на поле форварда, звісно, можна, але щоб він уже міг демонструвати ту гру, на яку здатний, мабуть, ще треба трішки зачекати.

— Після цієї гри ваш оптимізм щодо перспектив "Ниви" дещо похитнувся?

— Поєдинок з "Таврією" ще раз засвідчив, що роботи над удосконаленням гри команди досить багато. Але я продовжую з оптимізмом оцінювати шанси "Ниви" в нинішньому чемпіонаті.

Ярослав МАРМАШ.

НАЙВЛУЧНІШІ:

Сергій Ребров ("Динамо")	5(2)
Сергій Закарлюка (ЦСКА)	3(1)
Сергій Мизін ("Карпати")	3
Геннадій Мороз ("Кривбас")	3(1)

Усього м'ячі забивали 69 футболістів.

Примітка. У дужках — м'ячі, забиті з пенальті.

РАЗОМ З КОМАНДОЮ

Кривбас	84000	16800
Динамо	62000	15500
Шахтар	58000	11600
Ворскла	54000	10800
Прикарпаття	40500	8100
Карпати	39500	7900
Металіст	38000	7600
Металург М	34500	6900
Таврія	34000	6800
Дніпро	33500	6700
Чорноморець	33000	6600
Металург Д	31500	6300
Зірка	26500	5300
Нива	25000	5000
Металург Зп	23000	5720
ЦСКА	15000	3000
Разом	**316000**	**8103**

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

Віктор Гришко ("Чорноморець")
Андрій Котюк ("Металург" М)
Володимир Поліщук ("Чорноморець")

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	на своєму полі						на виїзді					
	І	В	Н	П	М	О	І	В	Н	П	М	О
1. Кривбас	**5**	**4**	**1**	**0**	**11-3**	**13**	**3**	**2**	**1**	**0**	**6-1**	**7**
2. Металіст	**5**	**4**	**0**	**1**	**6-3**	**12**	**2**	**2**	**0**	**0**	**3-1**	**6**
3. Динамо	**4**	**3**	**1**	**0**	**8-3**	**10**	**2**	**2**	**0**	**0**	**5-1**	**6**
4. Шахтар	5	3	1	1	6-1	10	3	2	1	0	3-0	7
5. Металург М	5	3	0	2	12-5	9	3	3	0	0	11-2	9
6. Карпати	5	3	0	2	8-5	9	2	2	0	0	6-0	6
7. ЦСКА	5	2	1	2	6-2	7	3	2	0	1	6-1	6
8. Ворскла	5	2	1	2	8-6	7	3	2	0	1	8-2	6
9. Таврія	5	2	1	2	6-7	7	2	1	0	1	1-3	3
10. Металург Зп	4	2	0	2	6-7	6	2	1	0	1	4-4	3
11. Нива	5	1	2	2	6-5	5	3	1	1	1	5-3	4
12. Металург Д	5	1	2	2	4-7	5	2	1	1	0	2-1	4
13. Чорноморець	5	1	0	4	1-14	3	2	1	0	1	1-1	3
14. Прикарпаття	**5**	**0**	**3**	**2**	**4-8**	**3**	**3**	**0**	**1**	**2**	**2-6**	**1**
15. Зірка	**5**	**0**	**2**	**3**	**2-9**	**2**	**2**	**0**	**2**	**0**	**2-2**	**2**
16. Дніпро	**5**	**0**	**1**	**4**	**3-12**	**1**	**2**	**0**	**1**	**1**	**1-3**	**1**
	3	**0**	**0**	**3**	**2-9**	**0**						

ЦИФРИ І ФАКТИ

●У неповному п'ятому турі (зустріч "Металург" Зп — "Динамо" перенесено на 11 листопада) чотири матчі виграли господарі, один — гості, ще два закінчилися внічию. З початку чемпіонату взаємини між господарями й гостями набули такого вигляду: +22=8-9.

●У турі проведено 22 голи (15 — господарі, 7 — гості). Усього в чемпіонаті забито 97 (66+31) м'ячів, а середня результативність — 2,49 гола за гру.

●Два матчі закінчилися перемогою однієї з команд з великим рахунком. Вони в активі "Карпат" і ЦСКА. У киян це вже друга подібна перемога, як і в маріупольського "Металурга" та "Ворскли".

●Обидва призначені пенальті реалізовані. Усього з 11-метрових забито 7 м'ячів.

●За матчами спостерігали 56500 глядачів, або по 8071 уболівальнику на грі.

●На рахунку криворіжця Мороза, львів'янина Мизіна та київського армійця Закарлюки перші дублі в чемпіонаті.

●Двадцять чотири футболісти були попереджені суддями. Для цього маріупольцям Левченку й Тарахтію навіть не знадобилося виходити на поле. А троє гравців — одесити Гришко та Поліщук і маріуполець Котюк — були вилучені з поля.

●Дебютували у вищій лізі київський армієць Ареф'єв, харків'янин Харченко, тернополянин Лашук і одесит Ворона.

●Харків'янин Кучер зіграв у звітному турі свій 100-й матч у вищій лізі.

●Перші м'ячі в елітному дивізіоні забили дніпропетровець Савенчук, а також львів'яни Хома та Семочко.

●Перший м'яч, пропущений "Чорноморцем", став 200-м, який пропустили їх воротарі за час виступів у вищій лізі, а "Кривбас" пропустив 250-й. Перший забитий "Карпатами" у ворота моряків м'яч став 200-м голом, проведеним командою у Львові. Такий ювілей відзначили й гравці тернопільської "Ниви".

Іван КАРАВАЙ.

Ексклюзив

Сергій КОВАЛЕЦЬ:

"ВІД ПОДІЛЛЯ — ДО КАРПАТ"

Не кожен може похизуватися такою футбольною долею. Розпочавши кар'єру в невеличкому подільському містечку і в такій же маловідомій команді, він усього за кілька років досяг вершин — став гравцем київського "Динамо", чемпіоном Союзу, володарем Кубка. Підкоривши футбольний Олімп у СРСР, він і в українському чемпіонаті здобув усе, що можна. Ось тільки на європейській арені скуштувати шампанського з Кубка йому не судилося. Можливо, пізно народився...

Пройшло майже десять років з часу його першого тріумфу, — неймовірно багато для футболу і лише мить людського буття. Він став старшим — безумовно ж, досвідченим — обов'язково, але все тим же Сергієм Ковальцем, звичайним хлопцем із подільського краю. Але знову ж таки, у своєму нинішньому клубі він грає провідну роль. Як було багато разів до цього. Отже, Сергій Ковалець — людина — епоха, людина — футбол.

ПЕРШІ КРОКИ

— Сергію, нині без тебе навряд чи можна уявити львівські "Карпати". Відомо, що ти також не байдужий до цієї команди, до Львова. Чому ж так сталося, що контракт із "Карпатами" я підписав лише в останню мить?

— Далеко не все залежало від мене. З однієї сторони, я хотів грати, допомагати своїй команді швидше вийти з кризи. А з іншого боку — була велика заборгованість по зарплатні (звичайно, не лише переді мною). Більше того, колишні керівники у продовженні моєї угоди з клубом були, м'яко кажучи, не зацікавлені. Але керівництво змінилося, зі мною по-людськи поговорили і ми разом швидко знайшли і спільні точки дотику, і порозуміння. Так, я ще на рік залишусь у "Карпатах", у Львові. Звик і до команди, і до міста. Навіть не знаю, що більше подобається. Та й батьки живуть неподалік, майже поруч.

— Рік швидко сплине. А що буде потім?

— Хотів би я знати... Хіба ж зараз можна щось планувати? Що буде зі мною, що буде з командою... Та й не забувайте, через рік мені буде тридцять два.

— А як щодо тренерської роботи?

— Відверто кажучи, хотів би спробувати ще й цього хліба. Тим більше, що вчитися цьому мистецтву було в кого.

— Наскільки мені відомо, у становленні Сергія Ковальця як футболіста, крім визнаних майстрів тренерського цеху, брав участь і твій старший брат Леонід...

— Сказати, що він лише брав участь у моєму становленні, — не сказати майже нічого. Своїм народженням як гравця я завдячую лише йому. Він радив, вказував на недоліки, допомагав їх виправляти. Загалом, Леонід приніс у жертву власну кар'єру заради середнього брата (тобто мене). Він і досі не залишив футбол: грає за красилівський "Случ" на першість області. Взагалі, наша сім'я футбольна. Крім мене та старшого брата, цією стежкою пішов і найменший, Володимир. Але, на превеликий жаль, стати йому справжнім футболістом не судилося: у двадцять два роки Володя змушений був облишити свої мрії. Отримавши серйозну травму, він потрапив на операційний стіл. Але хірургічне втручання було неефективним, операція пройшла невдало... Однак він не відмовився од свого покликання: нині пробує себе на терені суддівському.

— Схоже, цілеспрямованість — родинна риса Ковальців, котра стала традицією. Твоє захоплення футболом — це лише данина "родинній справі"?

— Навряд, хоча приклад старшого брата неможливо ні переоцінити, ні забути. Але я свідомо вибрав саме цю гру, цю справу, "познайомившись" із м'ячем дуже рано, ще до школи. Іншого шляху, іншого варіанту практично не могло й бути: ми мешкали зовсім поряд із стадіоном. Я змалечку звик спостерігати, як дорослі грали. Це видовище захопило мене назавжди. Одного разу ступивши на цей зелений прямокутний клапоть землі, я й досі з нього не можу вийти. Пройшов усі стадії провінційного футболу: від подавання м'ячів та порад старшим хлопцям до серйозного рівня — мене запросили до рідного "Случу". Оце була подія! Крім звичайної гордості, відчув і неабияку полегкість: недарма збивав лікті, коліна, не випадково Льоня чомусь мене вчив.

З Аліною та Кирилом.

А далі — "закрутило, понесло". Матчі на першість області, забиті м'ячі, перші перемоги. Я все це пам'ятаю й досі, хоча стільки часу спливло.

— Повернемося до часів ще давніших — твого народження. Як сталося, що у подільської родини Ковальців народився "кримський" син?

— Я справді родом з Криму. Мої батьки 1967 року поїхали на заробітки до "перлини півдня", а вже наступного року, восени, я й народився. Однак на півострові пробули ми недовго і вже незабаром знову повернулись на Хмельниччину, до Красилова.

— А яким чином ти потрапив до обласного центру?

— 1986 року Іштван Секеч, відомий наш тренер, запросив мене до "Поділля". Ця пропозиція була дещо несподіваною, адже звик грати на нижчому змагальному рівні. А тут одразу — друга ліга. Але, з іншого боку, не відчував ані боязні, ані невпевненості. Підсвідомо розумів і знав, що зможу, що в мене все вийде добре. Порадився з родиною — і помандрував до Хмельницького.

— Не позначилася зміна майстрівського рівня?

— Певним чином — звичайно ж, адже одна річ — грати в межах своєї області, а зовсім інша — в рамках усієї України. Та й команди мої — нинішня та колишня — відрізнялись. У "Поділлі" я починав пізнавати поняття тактики й стратегії, командної гри і тренерської установки. Це були мої перші серйозні кроки в серйозному футболі. Мені трохи поталанило, адже, за існуючими тоді правилами першості, команда на домашні поєдинки повинна була заявляти, а головне — надати місце в "основі" хлопчаку, якому не було вісімнадцяти років. Я й грав. І не тільки домашні матчі, а й виїзні. Доки не прийшла пора йти на строкову.

— Багато молодих людей вважає армійські роки викресленими або втраченими для свого життя. А що вони дали Сергію Ковальцю?

— Ті два роки згадую лише з приємністю. Я потрапив до Бердичева, грав за місцеву армійську команду — "Зірка", яку тренував Милан Бальчос. Цьому наставникові також завдячую своїм професійним зростанням. Це була своєрідна школа виживання, пройшовши яку, можна було з певністю говорити, що ти щось можеш і вмієш.

— Яким було повернення до "Поділля"?

— Я приїхав зовсім іншою людиною — не лише футболістом. Багато чому навчився, дещо інакше зрозумів. Це й допомогло мені стати одним з кращих у "Поділлі".

— Проте повернення додому було короткочасним...

— Так, мною зацікавилось одразу два клуби з вищої ліги — київське "Динамо" та "Дніпро". Звичайно ж, така оцінка моєї гри одними з кращих команд союзного чемпіонату мене неабияк підбадьорювала. Але я знав, хто тоді грав за "Динамо": що не ім'я, то "зірка". І тому вагався. Та приїхав Анатолій Сучков, один із тренерів-селекціонерів київського клубу, поговорив, переконав. І я згодився. А як же інакше, адже грати за "Динамо" — моя давня потаємна мрія. Та й хто не хотів би хоч раз у житті одягнути біло-голубу футболку київської команди? Із "Поділля" ми пішли водночас із Ігорем Ніченком, партнером по атаці. На футбольному полі, в одній команді, наші шляхи часто перетинались, в житті ж — розійшлися. Мене покликали до Києва, його — до Харкова.

ІЗ ДРУГОЇ ЛІГИ — В ЧЕМПІОНИ

— Київ нечасто стає своїм для провінціала...

— Можливо. І я спочатку так вважав. І боявся, готуючись до гіршого. Але в колективі мене зустріли приязно, без зверхності й погорди. Я зрозумів, що тут цінуються, перш за все, професійні якості та людські цінності. І що все, або майже все в плані футбольного розвитку, залежить від тебе самого. Якщо зможеш переступити через власні лінощі, емоції, оманливе почуття першої слави, то станеш справжнім футболістом. Справжнім динамівцем.

Мікроклімат у колективі був чудовий. Тому без особливих проблем я влився до динамівської "родини". Так сталося (і я дякую долі), що на зборах мешкав в одній кімнаті з Василем Рацем, навчався в нього уму-розуму, пізнавав усі тонкощі футболу. Спілкування з Василем стало своєрідним "лікнепом", можливістю пізнати явище з середини. Назавжди запам'ятались уроки і Валерія Лобановського, його вміння знайти спільну мову з кожним футболістом, налаштувати його на гру, "прищепити" психологію переможця. Щоразу, коли я виходив на гру за "Динамо", сприймав той матч як останній. Намагався зробити на полі все, що міг, що вмів.

— Невже в той час у "Динамо" не було градації на новачків та ветеранів?

— Якщо відверто, щось подібне було. Але вона була, звичайно ж, умовною, підсвідомою. Була повага до старших, ветеранів. А хіба не так має бути?

— З ким із динамівців потоваришував?

— У мене були нормальні стосунки з усіма хлопцями. Залишились вони й понині. Взаємини не стали надто тісними — життя розвело всіх. Але при нагоді зустрічаємось з Іваном Яремчуком, Василем Рацем, Ігорем Кутеповим. Коли нині граю проти київського "Динамо" чи ЦСКА, обов'язково знайду час, щоб поговорити з Анатолієм Дем'яненком та Володимиром Безсоновим.

— Отже, молодий хлопець, який ще недавно грав у другій лізі, став чемпіоном, володарем національного кубка. Не було психологічно важко?

— Певною мірою, хоча б тому, що було все нове, незвичне. Але, повторюю, це була моя дитяча мрія, яку я не міг зрадити. Тому мусив пройти не лише через біль фізичний — від тренувань та травм, а й через психологічні навантаження. Тому й не боявся оступитись.

— Чемпіонський сезон позаду. Команду залишив Лобановський, пішли "зірки", відбулася зміна поколінь. Чому наступний сезон приніс більше розчарувань, ніж радощів, адже зміна в "Динамо" була гідна...

— Раптово і водночас відбулося стільки подій. Команда створювалась фактично нова, з новими гравцями, виникли нові проблеми, нові завдання. Тренерський корпус на чолі з Пузачем та Веремєєвим не зумів одразу впоратися з подібною ситуацією. "Зашкутильгала" дисципліна, основа-основ благополуччя футбольного ко-

[illegible]

ло, довго "розкачувались". Пузач часто не міг знайти спільну мову з футболістами. У середині чемпіонату трохи оговтались, здобули низку перемог. Але надолужити згаяне не змогли. Та й на фініші отримали прикрий сюрприз — у передостанньому турі поступилися вдома одеському "Чорноморцю". Ця поразка негативно позначилася на команді. Напевно, тому й не змогли гідно зіграти в Москві проти автозаводців — також поступилися — 0:1. У результаті — лише п'яті.

— Невже в усьому винні тренери?

— Ні, звичайно ж. Тоді, напевно, склалася патова ситуація. Не відчуваючи владної тренерської руки, ми розслабились, зловживаючи довірою та м'якістю Анатолія Кириловича.

— Попри невтішний для "Динамо" фініш, були й приємні моменти: ти став багато забивати, отримав "заброньоване" місце в "основі"...

— Звичайно, я усвідомлював, що коли граю, то чогось вартий. Але, з іншого боку, це не було самозаспокоєнням: тільки на полі, кожного разу ти маєш доводити — всім і собі, що вартий того місця, яке займаєш. Інакше — все може кардинально змінитись. Футбол не терпить самозакоханих і самовпевнених. Байдужих — також.

— Останній чемпіонат Союзу став історією. Чи була в тебе можливість потрапити до закордонного клубу?

— Такі питання передусім у компетенції керівництва. Мабуть, якщо б були серйозні пропозиції, то мене, можливо, й віддали б у якийсь закордонний клуб.

— Сергій Юран якось сказав, що договірні матчі в чемпіонатах СРСР не були рідкістю. А що скаже Сергій Ковалець?

— Можливо, Юран і має слушність. Але мені важко з ним дискутувати. Насамперед тому, що я не можу ні підтвердити його слова, ні спростувати. Я був тоді надто молодим футболістом, щоб такі проблеми хтось зі мною порушував. Тому знаю тільки те, що сказав.

— Чи великою була різниця між рівнем останнього чемпіонату Союзу та першим чемпіонатом незалежної України?

— Звичайно ж. Будемо відвертими: попри очевидні плюси, українські чемпіонати (як перший, так і наступний) мають і незаперечні недоліки. У Радянському Союзі в нас було у вищій лізі шістнадцятеро самобутніх колективів, добра половина з яких могла позмагатися за чемпіонське звання. Чемпіонат був непрогнозований, інтригуючий. Це, звичайно, втратилось. Хоча я також розумію, що це — необхідний і і закономірний процес, своєрідна хвороба росту. Пре-

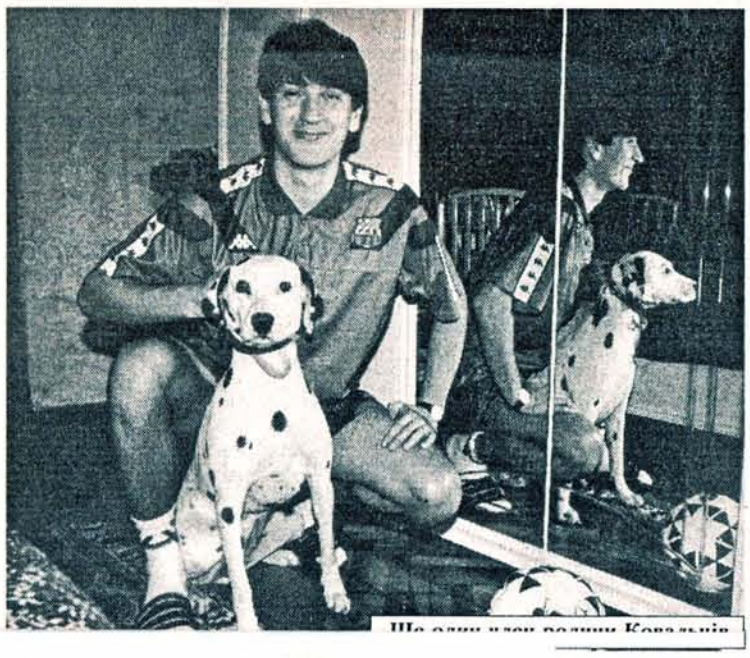

Ще один клан родини Ковальців

м'єрну ж національну першість "Динамо" зустріло ще більш роззброєним, ніж в останньому сезоні. Дисципліна не налагодилась, виходили грати ніби на одній нозі.

— Та все ж, у фінальному матчі за чемпіонське звання "Таврію" потрібно було перегравати...

— Треба було виграти... Але та поразка лише підтвердила мої вищезгадані слова й продемонструвала, "оголила" наші очевидні проблеми. Можливо, ми належно не змогли (особливо психологічно) налаштуватися на гру, підсвідомо розуміючи, що перемога вже в кишені. А з'ясувалося, що контраргументів проти симферопольської команди в нас просто не було.

— Пузача на тренерському місточку змінив Фоменко, Михайла Івановича — Сабо. Як ці рокировки позначилися на мікрокліматі в колективі, особливо на Сергієві Ковальцю?

— Будь-яку тренерську заміну чи відставку навряд чи можна сприймати однозначно: вона містить у собі як позитивний, так і негативний момент. Звикаєш до однієї людини, потім перебудовуєшся на інший лад. Хоча я розумію, що такі перестановки часом необхідні, а деколи — й вимушені. І при Фоменку, і за часів Сабо, ситуація в команді явно оздоровлювалась, поліпшувалася.

— Часто можна почути, що і Михайло Іванович, і Йожеф Йожефович — тренери-диктатори...

— Якщо й так, то нічого поганого в цьому не знаходжу. Тренер повинен показати своє "я", своє місце та призначення. Водночас наставник має знайти стежку до кожного гравця, до його душі. У мене і з Сабо, і з Фоменком були нормальні ділові стосунки. Звичайно, в робочому процесі можуть виникати якісь недоречності. Але проблем ніколи не було.

— При Сабо ти став навіть капітаном "Динамо".

— Капітанську пов'язку носив тоді Лужний. Але Олег травмувався і на певний час вибув із строю. Віце-капітаном був я. Тому Йожеф Йожефович і попрохав мене на той час, поки Лужний вилікується, виводити команду на гру.

— Для мене особисто твоя гра проти московського "Спартака" в лігочемпіонському турнірі 1994 року стала справжнім моментом істини. А ти сам вважаєш цей матч для себе найкращим в "Динамо"?

— Зіграв-таки непогано. Але заслуга ця не лише моя. Тоді відзначилася вся команда. Та й не могли ми програти! Не мали права, хоча й поступалися по ходу зустрічі 0:2. А в результаті — вирвали перемогу — 3:2. Тоді відчули, що це таке — справжня підтримка і справжня перемога.

— Однак, добре розпочата справа, виявилася, врешті, невдало завершеною. Чому?

— У нас були дуже серйозні опоненти. Крім "Спартака", в групі мали ще й "ПСЖ" та "Байєрн". Звичайно, якби більше талану, могли б зіграти й краще. Можливо, після перемоги над москвичами дещо розслабились, може, переоцінили власні сили. Снага та вміння у нас були — з усіма суперниками билися на рівних, поступившись у підсумку з мінімальними рахунками. Лише в останньому матчі проти мюнхенців "розклеїлись" і отримали в свої ворота аж чотири м'ячі. Та вирішальним все-таки була індивідуальна й загальнокомандна майстерність, яка у французів та німців виявилась вищою за наш відповідник.

НА БЕРЕГАХ ДНІПРА. АЛЕ НЕ В КИЄВІ

— 1995 року "Динамо" знову "залихоманило". На тренерському містку змінилося поспіхом троє тренерів. У Києві з'явився Микола Павлов, який привів кількох футболістів "Дніпра". Невдовзі, досить несподівано, ти з'явився в складі дніпропетровського клубу. Чому так сталося?

— При Володимирові Онищенку я не потрапляв в "основу". Звичайно, пограв стільки часу "стартовиком", я болісно сприймав свою непотрібність. Розумів, що в кожного тренера — своя концепція бачення гри, орієнтація на своїх футболістів. Але, з іншого боку, не міг збагнути, чому Володимир Іванович не знайшов для мене хоча б кілька слів — для заспокоєння чи пояснення. Мене перестали ставити навіть у заявку на матч, не аргументуючи такі кроки. Саме в цей час із Дніпропетровська мені надійшла пропозиція про перехід до "Дніпра". І я згодився.

— Чи не вважаєш, що тебе просто принесли в жертву, сподіваючись компенсувати Дніпропетровську втрату одразу чотирьох гравців "основи"?

— Я б не був таким категоричним,

(Закінчення на 8 стор.)

(Закінчення. Початок на 7 стор.)

хоча подібні висловлювання до мене доходили часто. Сам зробив свій вибір. Єдине, що для мене залишилось незрозумілим: я не передбачав, що мене продадуть "Дніпру". Думав, мене віддадуть в оренду.

— Образа збереглася надовго?

— Не без цього... Але час лікує. Цю аксіому я достеменно перевірив на собі. І зрозумів, що не робиться — то все на краще. З часом я по-іншому став сприймати своє тодішнє становище, вбачаючи і в ньому певні позитивні моменти. Через призму днів усвідомив, що Онищенко по-своєму мав слушність. Він — головний тренер, йому й карти в руки.

— Які враження залишилися від перебування в "Дніпрі"?

— Якнайкращі. Напевно, Дніпропетровськ я не міг у будь-якому разі обминути: не потрапивши туди з першого разу, опинився там з другої спроби. "Дніпро" ніколи не був другорядним клубом, хоча українське чемпіонство й не вигравав. Колектив тоді підібрався просто чудовий — кваліфікований, амбіційний. Одне слово — однодумців. Мене майже одразу сприйняли як свого. І я ніколи не вважав і не вважаю досі, що перехід до Дніпропетровська — це крок назад.

— У тому ж таки 1995 році ти вийшов на поле в складі "Дніпра" проти своєї колишньої команди і забив м`яч. Матч закінчився з рахунком 2:2, а твою гру відзначили в подальшому як одну з кращих у складі дніпрян. А сам як вважаєш?

— Той гол після цього як тільки не називали: і "помстою", і "віддякою". Я ж, якщо відверто, лише виконував свою роботу. Якщо ти називаєшся професіоналом, тобі повинно бути однаково, проти кого грати і кому забивати. Назвався грибом, то, будь ласкавий, лізь до кошика. А найкращим своїм поєдинком матч проти динамівців я все-таки не назву: були і яскравіші, і вдаліші. Загалом, у "Дніпрі" я провів два чудових сезони, про які є що згадати. І ці спогади того варті. Наприклад, хоча б незабутній фінал національного кубка проти донецького "Шахтаря", в якому ми поступилися лише в фантастичній серії післяматчевих пенальті, хоча основний та додатковий час домінували на полі, повністю переважаючи своїх суперників. Однак не поталанило. Той фінал, як на мене, й досі залишається неперевершеним у плані драматизму боротьби та інтриги.

— Як тобі працювалося з тренером дніпрян — Берндом Штанге?

— Цей німецький фахівець залишив після свого перебування в Дніпропетровську дуже помітний слід. І на футболістах також. Я не став винятком. Це був справжній професіонал. Причому західний, європейський — у кращому розумінні цього слова. Він і нас привчав до такого ж ставлення до своїх обов'язків. Крім цього, Штанге був ще й дуже людяний, вмів не лише розповідати, а й слухати.

МАНДРИ, МАНДРИ...

— Картина приваблива. Чому ж перебрався до Одеси?

— У Дніпропетровську раптово подув вітер змін, причому — на гірше. До команди та її проблем збайдужіли. Штанге з більшою частиною "основи" з`явився в київському ЦСКА. "Дніпро" розвалювався повільно, але впевнено. У цей час мені надійшла пропозиція з одеського "Чорноморця", особисто від Леоніда Буряка. Не бачачи у дніпропетровському клубові перспектив, я переїхав до Одеси.

Цей період мого життя вважаю досі одним з найкращих, а співпрацю з Буряком та одеськими футболістами — як свою другу молодість. За "Чорноморець" я відіграв лише півсезону. Але якого! Після першого кола ми впевнено посідали друге місце, демонструючи результативну та видовищну гру. Я заприятелював з хлопцями, разом часто проводили вільний час. Наприкінці сезону ми поїхали в круїз по Чорному морю. Одеса, море, південь, ніч, зорі — це запам`яталося надовго.

— Чому ж залишив "Чорноморець"?

— Бернд Штанге знайшов для мене можливість продовжити кар'єру за кордоном, у голландському "Твенте". Там запропонували непогані умови, і я згодився.

— Що ж завадило пробитися до "основи" голландської команди?

— Робочої візи я чекав більше місяця, не маючи ігрової практики. "Твенте" в цей час входив до лідируючої трійки, був на піднесенні. І головний тренер просто не захотів кроїти склад команди, вишукуючи для мене місця. Грати лише за другу команду я не вбачав сенсу. Тому й вирішив повернутися.

— Знову до "Дніпра"?

— Так. Покликав Грозний — тодішній тренер дніпрян. І я вирішив повернутися, ставши, таким чином, двічі в одну й ту ж воду. Але цього разу перебування в Дніпропетровську було короткочаснішим, ніж попереднє. І менш приємне. Зігравши лише один матч (і то всього п'ятнадцять хвилин), змушений був залишити "Дніпро". В'ячеслав Грозний сказав: "Сергію, в клубі складне фінансове становище. Якщо хочеш — іди, а ні — то залишайся". Але я зрозумів, що не одні гроші тому виною. Грозний на мене навряд чи розраховував.

НА КРУГИ СВОЯ

— І ти подався до Львова?

— Зателефонував мій "хрещений тренер" Мирон Маркевич і запропонував перейти до "Карпат". Йому я відмовити не міг. Та й не хотів. Мирона Богдановича знаю давно, ще по грі в "Поділлі". Саме він відправив і благословив мене до "Динамо". Тож роздумував я недовго. І вже незабаром був у Львові.

— Однак виникли певні труднощі...

— Саме так. Через те, що я встиг зіграти за дніпропетровський клуб один матч, не міг брати участі в складі "Карпат" у цьому ж сезоні. Тому й довелося майже півроку провести за "Карпати-2". Але я пішов на це свідомо, розуміючи, що свого часу дочекаюся. Тим більше, що у Львові всерйоз взялися за створення боєздатної команди, яка б могла не лише конкурувати, а й сама б замовляла музику. Згодом до колективу влився дніпропетровський "десант" і завдання — здобути комплект нагород — стали реальнішими. У підсумку ми стали третіми — закономірний результат та плацдарм для майбутніх досягнень.

— Але не так сталося, як гадалося...

— На жаль. Реалії нашого життя: економічна криза в країні не може не позначитись і на рівні нашого футбольного господарства загалом, і на становищі окремої команди. Але якщо у Львові проблеми вирішуються, то в інших містах, навіть традиційно футбольних, ситуація не така відрадна.

— Сергію, минулий чемпіонат ти відіграв на звичному високому рівні, але виходячи переважно на заміни...

— Усьому виною травми, які останнім часом надто вже мені дошкуляють. Тому й доводилось грати на "уколах", часом пересилюючи біль. Адже хлопцям потрібна була моя допомога.

— У матчі проти "Кривбасу" тренери хотіли тебе замінити, але ти відмовився йти з поля...

— Був такий епізод. Дуже вже мені хотілося залишитися, адже гра була надто важливою, нервовою. Я вважав, що ще можу грати та бути корисним. Хоча, звичайно ж, з боку видніше. І тренери, можливо, мали слушність. Тому я вибачився перед Степаном Юрчишиним — й інцидент, таким чином, було вичерпано.

— Як нині себе почуваєш?

— Начебто краще, ніж раніше. Відчуваю і сили, і вміння, щоб грати. Якби лише не травмуватися, бо через ці проблеми минулий сезон навряд чи можна записати мені до активу: зіграв хіба що на половину своїх можливостей.

— Напевно, в таких випадках багато чого залежить не лише від самого футболіста, а й від його оточення, передусім сім'ї?

— Безумовно. Хочу подякувати всім людям, не байдужим до моїх проблем. Але насамперед вдячність моїй дружині та дітям. Вони — моя опора, мій тил, моє життя. Раніше футбол був для мене стилем життя, професією і хобі. Нині ситуація дещо змінилась. На першому плані — родина. Сподіваюся, її величність Гра на мене не образиться.

Завдяки все тому ж футболові я й познайомився з майбутньою дружиною — Анжелікою. Було це ще в Києві. Якось після матчу я зайшов до кафе випити кави. Дивлюсь — сидить симпатична дівчина. Познайомились. Стали зустрічатись. Одружились. Нині не можемо уявити своє життя одне без одного. У нас троє дітей — дві доньки: Аліна (одинадцять років) та Даша (їй півтора року) і син Кирило. Йому вже шість років. Син — моя надія та сподівання. Може, й він колись піде батьківською стежкою?

Є в нас ще два члени родини: собака "Лорд" та кицька "Пума". Живуть — душа в душу.

Отака моя сім'я. Саме їм я присвячую свій вільний час, якого, на жаль, не так уже й багато. А ще — дуже полюбляю рибалку. Спілкування з природою — ніби бальзам на душу. Після цього відчуваєш себе морально чистішим, ніби наново народженим. Ще люблю "тихе полювання" — збирати гриби... А взагалі, я всім задоволений у своєму житті. Чогось досяг, щось побачив, щось вмію. Іноді доля відверталася, але я зумів знову стати на ноги. І якщо б була можливість розпочати нове, друге життя, я б без роздумів повторив свій нинішній шлях.

Розмову вів
Олександр ПАНФІЛОВ.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

ПЕРША ЛІГА. ДРУГИЙ ТУР. 31 ЛИПНЯ — СУБОТА

Оболонь-ППО — Шахтар-2	3:0
ЦСКА-2 — Сталь	0:1
Полісся — Нафтовик	3:1
Явір-Суми — ФК Львів	0:1
Волинь — ФК Вінниця	2:0
Металург — Поліграфтехніка	0:0
Закарпаття — ФК Черкаси	2:3
Чорноморець-2 — Торпедо	0:1
СК Миколаїв — Динамо-2	0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. ФК Черкаси	**2**	**2**	**0**	**0**	**6-2**	**6**
2. ФК Львів	2	2	0	0	2-0	6
3. СК Миколаїв	2	1	1	0	3-0	4
4. Поліграфтехніка	2	1	1	0	2-0	4
5. Оболонь-ППО	2	1	0	1	3-3	3
6. Закарпаття	2	1	0	1	4-3	3
7. Торпедо	2	1	0	1	1-2	3
8. Шахтар-2	2	1	0	1	1-3	3
9. Полісся	2	1	0	1	3-2	3
10. Волинь	2	1	0	1	2-2	3
11. Сталь	2	1	0	1	1-1	3
12. Чорноморець-2	2	1	0	1	0-1	3
13. Явір-Суми	2	0	1	1	1-2	1
14. ЦСКА-2	**2**	**0**	**1**	**1**	**1-2**	**1**
15. Нафтовик	**2**	**0**	**1**	**1**	**2-4**	**1**
16. ФК Вінниця	**2**	**0**	**1**	**1**	**1-3**	**1**
17. Динамо-2	**2**	**0**	**1**	**1**	**0-0**	**1**
18. Металург	**2**	**0**	**1**	**1**	**0-3**	**1**

НАЙВЛУЧНІШІ:

	Г(п)	І
1. Олег Грицай (ФК "Черкаси")	3	2
2. Олександр Карабута ("Нафтовик")	2(1)	2
3. Олексій Олешко ("Оболонь-ППО")	2	2
4. Павло Паршин ("Полісся")	2	2
5. Борис Фінкель (ФК "Черкаси")	2	2

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Вадим Колесник ("Нафтовик")
2. Максим Морозов ("Явір-Суми")

ОДЕСА

ЧОРНОМОРЕЦЬ-2 0
ТОРПЕДО 1

Центральний стадіон ЧМП. 1000 глядачів. 25 градусів.

Судді: Б. Потапчук —8,2 , С. Цимбал —9 , С. Морозов (усі — Миколаїв) —9 .

Делегат ФФУ: А. Маяцький (Черкаси).

Одеса: Чистов, **Ворона** (Покаринін, 46), Лазарєв-к, Багіров (Царієнко, 62), Масюк, Гапон (Стоянов, 73), Бабаєв (Сухомлинов, 64), Коврижкін, Чернов, Терещенко, **Хроль. Запасні:** Красовський, Клименко, Салдецький. Тренер: **Ігор Наконечний.**

Запоріжжя: Собещаков-к, Ішмаков, Носенко, Волотьок, Силецький, Колодін, Єфіменко (Рюмін, 88), Бурименко, Погодін, **Галстян, Липський** (Рутанський, 79). **Запасні:** Черников, Бойко, Гай. Тренер (граючий): **Сергій Погодін.**

Гол: Липський (6).

Попередження: Терещенко (32), Бурименко (6), Сухомлинов (78), Єфіменко (79), Силецький (83).

Незважаючи на цейтнот, запорізькому "Торпедо" вдалося зібрати ігровий склад, який, схоже, не буде в першій лізі хлопчиком для биття. Порівняно з попереднім матчем в "основі" автозаводської команди на поле вийшло відразу п`ятеро нових гравців, серед яких двоє запорізьких металургівців — Колодін і Липський, екс-миколаєвець Галстян та досвідчений Волотюк, який після виступів у київському "Динамо" впродовж кількох років шукав футбольного щастя в українських та російських клубах. Однак, незважаючи на недостатнє знайомство між собою, новий колектив, який очолив Сергій Погодін, зміг здобути троє очок у грі з не менш оновленим фармклубом "Чорноморця".

Єдиний м'яч у зустрічі забив на 6-й хвилині Олег Липський, котрий, отримавши передачу в районі лівого кута штрафного майданчика господарів, обіграв оборонця і влучно пробив низом по цілі.

Упродовж матчу запоріжці мали ще принаймні три нагоди для взяття воріт, проте їхньому десятому номеру Галстяну забити не вдавалось: на 36-й хвилині він не зумів замкнути фланговий прострiл Єфіменка, а на 60-й і 65-й — переграти досвідченого стража воріт "Чорноморця-2" Анатолія Чистова.

На відміну од гостей, у одеситів голевих нагод було значно більше. У першому таймі двічі після верхових подач з правого флангу новачка Ворони (він прийшов із луцької "Волині") намагалися завдати завершального удару Терещенко і Чернов, однак по м`ячу не влучили. У другій половині зустрічі обстріл воріт вели Хроль, Коврижкін та Стоянов. Особливо небезпечно діяв другий з них: на 65-й хвилині нападник "Чорноморця-2" головою замикав верхову подачу, але Собещаков перевів м`яч на кутовий з-під поперечини; на 68-й Коврижкін намагався замкнути багатоходівку, але пробив поруч із штангою: і, врешті, на 87-й хвилині новачок одеської команди пробив над поперечиною.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

ЖИТОМИР

ПОЛІССЯ 3
НАФТОВИК 1

Центральний стадіон. 1500 глядачів. 22 градуси.

Судді: М. Куниця — 8,1 , С. Єрмолов — 9, І. Павленко (всі — Вінниця) — 9.

Делегат ФФУ: В. Бєльков (Київ).

Житомир: Овчаров (Кропивкін, 89), Воронезький (Файчук, 79), Полатов (Соболевський, 13), Сарнавський, Присяжнюк, Коломієць, Софілканич (Луговий, 86), **Самардак-к,** Шумило, **Паршин,** Козакевич. **Запасні:** Полторак, Демидович. Тренер: **Зая Авдиш.**

Охтирка: Стороженко, Теслик, Сухарєв, **П. Захаров** (Федораєв, 75), Пронін, Охріменко, **Карабута,** Басов (О. Захаров, 83), **Амілехін,** Колесник, Грачовк (Михно, 70). **Запасні:** Вольваков, Азарченко, Леш, Корощенко. Тренер: **Василь Єрмак.**

Голи: Карабута (29), Паршин (49, 52), Козакевич (54).

На 49-й хвилині Софілканич не реалізував пенальті (поперечина).

Попередження: Грачов (21), Сухарєв (36), Коломієць (62).

Вилучення: Колесник (51).

На відміну од квітневого матчу в складах команд-суперниць сталося чимало змін. Та якщо в "Нафтовику" вони навряд чи підсилили гру (бо замінити такого вправного форварда як Вадим Харченко, що переїхав до Харкова, здатний не кожен), у складі житомирян вливання "свіжої крові" відчувалось істотно. Та насамперед покращилася гра під керівництвом особисто президента клубу Заї Авдиша незмінної основи "Полісся". Правда, напередодні, зустрічаючись із журналістами, він пообіцяв назвати цими днями прізвище нового тренера своєї команди. Відносно ж Юхима Школьникова сказано було, що його великі запити не сумісні з термінами виконання головного завдання.

Матч розпочався атаками господарів і вже на 2-й хвилині захисники гостей змушені були вибити м'яч на кутовий. Трохи згодом перед карним майданчиком нафтовиків збито було капітана "Полісся" Богдана Самардака. Ще за кілька хвилин така ж доля спіткала Козакевича. Та щось не виходило в господарів при виконанні стандартних положень, а гості, граючи жорстко, інколи навіть занадто, потроху перехоплювали ініціативу. Навіть отриманий капітаном "Нафтовика" Олексієм Грачовим "гірчичник" не змусив гостей змінити стиль гри. А на 29-й хвилині він приніс і результат: під час контратаки Олександр Карабута, що перейшов із харківського "Металіста", випередив двох оборонців "Полісся" й ефектним кивком головою відкрив рахунок. Господарі намагалися відразу ж відігратися, та ціною ще одного "гірчичника" гості зірвали серію контратак. Дедалі помітнішим у гренадерському складі "Нафтовика" ставав невеличкий на зріст, але дуже рухливий і технічний Сергій Амілехін, що повернувся з Росії.

Друга половина зустрічі стала ще бурхливішою і хоча атакували здебільшого господарі, м'яч міг опинитися саме у їхніх воротах, які захищав колишній деснянець Юрій Овчаров. Елегантно звільнившись від опікуна, Павло Захаров потужно пробив низом — м'яч пройшов в притирку до штанги. А влетів м'яч у ворота Стороженка, щоправда, у досить суперечливій ситуації. Призначений арбітром пенальті виконував Софілканич, але влучив у поперечину, на добивання встиг чи не найактивніший із полісян Павло Паршин і рахунок зрівнявся. Та гості не погоджувалися з вироком арбітра, й після його виконання продовжували "діставати" вінничанина Михайла Куницю. Тож, не витримавши тиску, той відправив з поля Вадима Колесника, вихованця житомирського футболу, що завжди грав проти своїх. І вже за хвилину розгублених гостей накрила чергова хвиля атак "Полісся", а другий м'яч увігнав у сітку знов Паршин, що впіймав свій кураж. "П'ятихвилинка" продовжилась і, трохи змінивши напрям атак, господарі закріпили свою перевагу: націлену передачу Софілканича у воротарському майданчику прийняв Олександр Козакевич, головою відправивши "плямистого" у ворота. А гості відповіли... черговим нападом на Сашка, але мужній гравець після медичної допомоги повернувся на поле й грав не знижуючи активності. Серією замін Василь Єрмак намагався все ж врятувати гру. Та реальний шанс його підопічні мали лише на 72-й хвилині, але у карколомному кидку Овчаров вибив "ядро", що летіло прямісінько в "дев'ятку" після штрафного, пробитого Охріменком метрів з 27-ми. Господарям же підсилити гру було ніким, тож вихід на поле двох юніорів та запасного голкіпера мав суто тактичний характер, аби втримати переможний рахунок.

Юрій ЧЕРНИШОВ.

МИКОЛАЇВ

СК МИКОЛАЇВ 0
ДИНАМО-2 0

Центральний міський стадіон. 9000 глядачів. 30 градусів.

Судді: О. Гурностаєв (Полтава) — 8,3, С. Корнієнко (Миргород) — 9, О. Кревський (Вишгород) — 9.

Делегат ФФУ: М. Митровський (Ужгород).

Миколаїв: Ткачов, Поліщук, **Жениленко**, Зеленюк, Бахметьєв-к, Нужний, **Тепчук** (Березовчук, 62), Шкурупій (Д. Боровський, 85), Горін (Козлов, 75), Павлюченко, Коссе (Скрипка, 70). **Запасні:** Штанько, Соловйов, Васін. Тренер: **Михайло Калита.**

Київ: Кернозенко, Радченко, Єзерський-к, Федоров, **Несмачний,** Целих **(Карабкін, 82),** Д.Романенко, **Лисицький,** Олег Венглинський, Косирін, Шевелюхін. **Запасні:** Михайлов, Кутас, Скоба, Єрмоленко. Тренер: **Валерій Зуєв.**

Попередження: Коссе (29), Лисицький (42), Шкурупій (47), Горін (48), Шевелюхін (51), Целих (77), Жениленко (89).

У складі господарів були дозаявлені Лукаш, Скрипка та Коссе. Останній з'явився в стартовому складі на позиції центрфорварда та добре помотав нерви оборонцям гостей. Колишній гравець "Шинника" багато років грав у Молдові, виступав за національну збірну країни. Сам Володимир з приміського селища Радсад. Уже на п'ятій хвилині Володимир індивідуально прорвався до воріт Кернозенка, але голкіпер врятував команду, відбивши удар у ближній кут. Гості, у складі яких теж на поле вийшло кілька маловідомих гравців, відповіли небезпечною стрімкою атакою, на вістрі якої був Косирін. Але в завершальну мить йому забракло витримки. Майже в такому ключі і проходив весь матч. Нагоди для взяття воріт мали обидві команди, активно грали в нападі Лисицький, Венглинський, здалеку бив Єзерський. Господарі використовували активність на лівому фланзі Нужного та спрямованого на ворота Коссе. Кілька разів довелося продемонструвати майстерність голкіперам, вони заслуговують на відзнаку. Засмутило те, що було багато попереджень. Боротьба точилася на кожній ділянці поля. Уже за хвилину після виходу на заміну Володимир Скрипка, ще один дебютант СК "Миколаїв" (раніше грав за чемпіона області "Колос" (Степове), мав завершувати ефектну комбінацію після прострілу з лівого крила атаки. Але оборонці в останню мить завадили це йому зробити. Взагалі вже хвилин за тридцять було зрозуміло, що долю зустрічі може вирішити один м'яч. У останні хвилини відчайдушні спроби господарів до успіху не привели. Трохи не вистачило їм майстерності в атакуючих діях. Кияни в глухий захист не пішли, їхні контратаки були дуже небезпечні. До рекорду першої ліги, коли в травні 98-го року за грою СК "Миколаїв" — "Динамо-2" спостерігали 27000 вболівальників, цього разу було далеко, але майже 10000 глядачів залишали трибуни стадіону задоволеними. Підстави тому були — в Миколаєві створюється непогана команда, отже, цього вечора було на що подивитися.

ПІСЛЯМОВА

Володимир ОНИЩЕНКО (тренер "Динамо-2"):

— Підсумком матчу я не задоволений, якщо брати моменти, створені нами в нападі. Сьогодні вперше на гру вийшли молоді хлопці, які становили майже всю середню лінію, і це певною мірою позначилось на діях команди. Не було останнього пасу.

— На вашу думку, як можна розцінити те, що в зустрічі було багато попереджень?

— Вважаю, вони справедливі, але, якщо суддя відразу після початку зустрічі нагородив би жовтими картками кількох гравців, то далі йому не довелося б так часто вдаватися до цього заходу. Взагалі для арбітра це була непроста гра.

Михайло КАЛИТА (головний тренер СК "Миколаїв"):

— Ми знали, що "Динамо-2" при всіх варіантах складу — це висока марка, проти якої треба грати з першої до останньої хвилини. Бажали ми порадувати глядачів гарною грою. Наскільки це вдалося — не знаю. Матч вийшов видовищним, бойовим. Команди грали з добрим настроєм, були нагоди для взяття воріт і в нас, і в суперника. Підсумок вважаю закономірним, але забий м`яч Скрипка — і ще невідомо, чим би все закінчилось. Це все засвідчує, що треба багато працювати. Добре, що останніми днями поліпшилася ситуація навколо команди, керівництво міста стало більше уваги приділяти нашому колективу.

Дмитро АЛЕКСІН.

СУМИ

ЯВІР-СУМИ 0
ФК ЛЬВІВ 1

Стадіон "Авангард". 4000 глядачів. 24 градуси.

Судді: І.Ярковий (Фастів) — 8,5, А.Звєрєв (Бровари) — 9, А.Габелко (Бориспіль) — 9.

Делегат ФФУ: В. Каплун (Київ).

Суми: Киричек, Макар (Совенко, 39), Листопадов, Оленін-к, Зінченко, Острівний, **Болотов, Бермудес-молодший** (Столяров, 89), Завгородній **(Фесенко,** 68), Теркулов (Дорошенко, 64; Мащенко, 77), Садовий. **Запасні:** Павленко, Шаповал. Тренер: **Валерій Бермудес.**

Львів: Марущак, Федик (Лукашук, 89), Леськів, **Різник-к,** Лапко (Булгаков, 88), Гриценко (Дутко, 72), Б.Мазур, **Галун,** Котовенко, **Павлиш,** А.Мазур. **Запасні:** Постранський, Перчук, Журавчак-молодший, А.Клименко. Тренер: **Володимир Журавчак.**

Гол: Галун (28).

Попередження: Лапко (30), Гриценко (44), Болотов (79).

Після урочистого відкриття чемпіонату відбулися проводи з великого футболу Анатолія Єрмака. За свою 13-річну кар'єру в командах майстрів охтирського "Нафтовика" і краснопільського "Явора" він зіграв майже 500 матчів і забив близько 60 м'ячів. У складі "Нафтовика" був чемпіоном другої ліги колишнього Радянського Союзу, фіналістом Кубка України, ставав переможцем у складі "Явора" чемпіонату України серед команд другої ліги.

Генеральний директор об'єднання "Сумиліс" Володимир Саєнко вручив багаторічному капітану "Явора" пам'ятний подарунок і квіти. Віднині Анатолій Єрмак працюватиме другим тренером команди. Тож закономірно, що футболісти "Явора-Суми" прагнули порадувати свого старшого товариша добротною грою і перемогою. Для цього в них був ще один привід. Цими днями біля керма команди став Валерій Бермудес, який до цього працював другим тренером у "Нафтовику". Його попередник Ігор Захаряк за кілька днів до початку чемпіонату подав заяву про звільнення. Крім того, троє футболістів перейшли до клубів вищої ліги. В`ячеслав Матюшенко і Сергій Коврижкін уже засвітилися в одеському "Чорноморці", а Сергій Осадчий — у донецькому "Металурзі". Втрати для сумчан відчутні. Це помітно позначилося на грі в першому календарному матчі. Як не старалися футболісти порадувати своїх наставників і вболівальників, зробити їм цього не вдалося. Адже новому тренеру не було практично часу, щоб поліпшити командну гру, "вписати" новачків (їх вийшло на поле відразу п`ятеро), допомогти їм відразу знайти спільну мову з новими товаришами. Сумчани розпочали матч активно, і вже на 2-й хвилині могли відкрити рахунок. Але в цьому епізоді зіграв воротар львів`ян. За п`ять хвилин гості вправно розіграли штрафний і забили м`яч, однак суддя його не зарахував, бо хтось із гравців перебував у положенні поза грою. Після цього гості, схоже, вирішили не ризикувати, а вичікувати сприятливого моменту. Вони вміло тримали оборону, час від часу робили небезпечні контрвипади. А сумчани йшли вперед, прагнучи довести свої атаки до логічного завершення. Однак їм не вистачало вправності і влучності, особливо на завершальній стадії. У кількох епізодах відмінну реакцію продемонстрував Марущак, відбивши сильні удари Острівного. А м`яч гості забили, скориставшись неузгодженими діями оборонців господарів. Він довго літав у штрафному майданчику, аж поки не попав на ногу Галуна, який влучним ударом спрямував його в нижній кут воріт. Сумчани намагалися змінити хід подій на свою користь, але цього не дав зробити суперник. Дії його були значно мобільнішими й виразнішими, чого забракло господарям. Двічі по воротах небезпечно бив Павлиш. У одному епізоді виручив капітан сумчан Оленін, вибивши м`яч з порожніх воріт, в іншому — Киричек перевів смугастого з нижнього кута воріт на кутовий. Значно поліпшилася гра сумчан з виходом на поле досвідченого Фесенка. Йому вдалося взяти гру в свої руки, стати організатором атак. Але надто пізно тренер випустив його на поле.

Григорій РЕВА.

ЛУЦЬК

ВОЛИНЬ 2
ФК ВІННИЦЯ 0

Стадіон "Авангард". 2500 глядачів. 27 градусів.

Судді: А.Шандор — 8,3, С.Фірман (обидва — Львів) — 9, Б.Криницький (Рівне) — 9.

Делегат ФФУ: О.Литвиненко (Київ).

Волинь: Чопик, Комзюк, **Бурковський, Федюков-к,** Ткачук, Драницький, Собех (Жерж, 85), Кохановський (Бенько, 79), Кужелєв (Воробей, 61), Зелинський (Мозолюк, 70), Шайбан (Гуда, 88). **Запасні:** Бурч, Нікітін. Тренер: **Олексій Єщенко.**

Вінниця: Остапенко, Сизончик (Яремко, 75), **Запорожченко-к,** Кондратюк, Лелюк, Павлик (Гамарник, 52), Вишталюк (Ястребинський, 49), Ю.Бондаренко, Бесараб (Панченко, 35), **Бобович,** Василів. **Запасний:** Митін. Тренер: **Леонід Гайдаржи.**

Голи: Бурковський (24), Мозолюк (74).

Попередження: Кужелєв (29), Запорожченко (40), Лелюк (80).

Уже традиційно відкриття нового чемпіонату в Луцьку проходить у святковій обстановці, яку влаштовує глядачам дирекція стадіону "Авангард". Не був винятком і нинішній. З привітанням звернувся до вболівальників, учасників поєдинків, тренерів, гостей перший заступник міського голови Луцька Святослав Кравчук. Гімн України, підняття прапора, хліб-сіль вінничанам... Усе це зробило пролог зустрічі урочистим і піднесеним. Хотілося б тоді знати, чим віддячать за все тепло й щирість футболісти.

Забігаючи наперед, скажу, що гра пройшла в гострій і напруженій боротьбі, обидві команди намагалися продемонструвати все, на що здатні. Та що вдієш, коли рівень фізичної, тактичної, технічної підготовки ще далекий від такого, який ми називаємо класним. Що вдієш, коли не вдається діяти на високих швидкостях, коли бракує точності в передачах, чітких розиграшів стандартних положень. Та весь цей "арсенал браку" гравці обох команд намагались компенсувати старанністю й наполегливістю.

У першій половині зустрічі гра здебільшого проходила в центральній частині поля — між штрафними майданчиками суперників. Голевих моментів було небагато, що, зрозуміло, не викликало захоплення глядачів. По-справжньому гостра ситуація біля воріт вінничан була створена лише на 19-й хвилині, коли гості поблизу свого штрафного майданчика збили Кужелєва. Драницький пробив сильно, але м'яч пролетів поруч з бічною стійкою. За три хвилини Бурковський прийняв пас від Федюкова і послав м'яч у ствір воріт, однак голкіпер гостей зумів "витягти" його з верхнього кута. А наступна атака волинян принесла їм успіх. Кохановський, майже від кутового прапорця, подав м'яч на лінію воротарського майданчика, де центральний захисник лучан Бурковський спрямував його в сітку.

Ще до перерви небезпечно атакували й гості. У обох випадках міг відзначитись Бобович. Спочатку він здійснив індивідуальний прохід по центру, але в останній момент після удару м'яч прийняв на себе Федюков. А згодом Бобович міг замкнути флангову передачу, та не дотягнувся до м'яча перед порожніми ворітьми.

Після відпочинку ігровою ініціативою довго володіли гості. Волиняни в цей час діяли на контратаках. І одна з них закінчилась взяттям воріт суперника. Драницький подав кутовий — і Мозолюк у стилі новобранця київського "Динамо" Максима Шацьких головою в падінні підрізав м`яч у ворота. Глядачі на трибунах у цю мить пригадали недавній гол-красень динамівця в матчі з литовським "Жальгірісом". Після цього бажання змінити рахунок у зустрічі, здається, не було ні в господарів, ні в гостей. Футболісти спокійно дограли його до фінального свистка арбітра.

Роман ФЛІШАРОВСЬКИЙ.

КИЇВ

ЦСКА-2 0
СТАЛЬ 1

Стадіон ЦСКА. 1000 глядачів. 16 градусів.

Судді: І.Бокий (Тернопіль) — 8, Г.Гамаль — 9, Ю.Скорейко (обидва — Чернівці) — 9.

Делегат ФФУ: Б.Карп'як (Львів).

Київ: Байрашевський, В.Бондаренко, Мальцев-к, Ільченко, **Балацький,** Скоропад, Дітковський (Сернецький, 55), **Олексієнко,** Коренєв (С.Селезньов, 46), Ковальчук, Мусолітін (Ареф'єв, 46). **Запасні:** Блажаєв, Кадар, Піньковський, Ольхович. Тренер: **Олександр Петраков.**

Алчевськ: Старцев, **Фокін,** Хистєв, Вертелецький, Полушин, Цвик, Манько, Кучирка, Божко (Петришин, 75), **Плотников-к,** Лопаткін (Федорченко, 83). **Запасні:** Ногін, Бугаков, Плахотин, Вєтров, Гордун. Тренер: **Анатолій Волобуєв.**

Гол: Лопаткін (7).

На 54-й хвилині Ковальчук не реалізував пенальті.

Попередження: Ковальчук (18), Плотников (33), Фокін (38), Олексієнко (50), Божко (66).

Олексій СУДАС.

ОБОЛОНЬ-ППО 3
ШАХТАР-2 0

Стадіон "Зміна". 1200 глядачів. 18 градусів.

Судді: О. Циганков (Запоріжжя) — 8,5, О. Найко (Тернопіль) — 9, М. Вовк (Охтирка) — 9.

Делегат ФФУ: М. Прийменко (Київ).

Київ: Сидоренко, О.Лактіонов, **Р.Олійник,** Свидерський, Нивинський, Конюшенко, Герасимець (Крушинський, 81), **Олешко,** Міщенко (Корнєв, 78), Пойда, Штаєр **(Крачек, 85). Запасні:** Ю.Клименко, Мельник, Дяченко. Тренер: **Вадим Лазаренко.**

Донецьк: Воробйов, Леонов (Бутенко, 61), Глевецкас, Кулик (Хомутов, 63), Мишков, Бєлік (Акинін, 79), Орбу, Іванов (Артемов, 76), Мацюк, Кривенцов, Поцхверія. **Запасні:** Сиротюк, Валяєв, Кищенко. Тренер: **Олексій Дрозденко.**

Голи: Олешко (45, 67), Крачек (87).

Попередження: Герасимець (7), Мишков (43), Міщенко (57).

Сергій ПАЗАРЧУК.

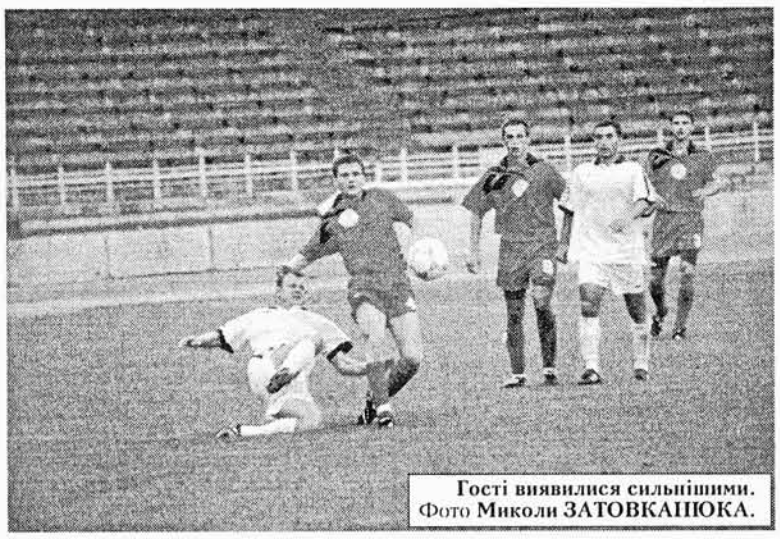

Гості виявилися сильнішими. Фото Миколи ЗАТОВКАШЮКА.

НІКОПОЛЬ

МЕТАЛУРГ 0
ПОЛІГРАФТЕХНІКА 0

Стадіон "Електрометалург". 2500 глядачів. 31 градус.

Судді: Є.Котенко — 8,1, А.Шуренков (обидва — Суми) — 9, О.Сидоренко (Шостка) — 9.

Делегат ФФУ: В.Матвієнко (Київ).

Нікополь: Кириєнко (Кишпешта, 73), Сандул, Червоний (Горбань, 64), Потькало, **В.Олійник-к,** Козаков (Луньов, 83), Мирний, **Лютиков,** Козирський (Головир, 84), Валуєв, Дубина (Головань, 86). **Запасні:** Снозовий, Дурнєв. Тренер: **Микола Гаман.**

Олександрія: Діброва, **Гаврюшов,** Сич, Гецько (Макогон, 46), **С.Боровський,** Потапов, С.Лактіонов-к, Богатирьов, Чернишенко (Гура, 60), Мельниченко, **Громов** (Попов, 64). **Запасні:** Ульченко, Семенов, Прудкий, Саутін. Тренер: **Анатолій Раденко.**

Попередження: Олійник (3), Сандул (17), Гаврюшов (25), Гура (79).

Перед зустріччю давніх суперників відбулося урочисте відкриття 9-го чемпіонату в Нікополі. На оновленому стадіоні "Електрометалург" нікопольського заводу феросплавів, який є засновником ФК "Металург", незважаючи на платний вхід, глядачів на трибунах зібралося чимало. У перерві матчу відбулися показові виступи велосипедистів.

У міжсезоння "Металург" залишили Микола Ковальчук (ЦСКА-2) та Сергій Шашкевич (Смоленськ), а напередодні звітного поєдинку лідера атаки нікопольчан Миколаєнка обміняли на трьох кіровоградців — Гасанова, Козакова та Горбаня. Знову в складі "Металурга" з`явилися форвард Валентин Дубина, півоборонець Віктор Червоний та воротар Віктор Кишпешта.

Господарі швидко захопили ініціативу і вже на 7-й хвилині передачу зліва Валуєва замикав Дубина, але м'яч пройшов за лічені сантиметри біля штанги.

Давалася взнаки незіграність обох команд, тому було багато браку в передачах. На 28-й хвилині небезпечний удар Громова з гострого кута парирував Кириєнко, а вже за п'ять хвилин, після розиграшу кутового, Лютиков опинився сам на сам з Дібровою, але примудрився пробити повз ворота.

У перерві поєдинку пішов дощ. У другій половині зустрічі господарі почали гостріше діяти в атаці. І на 55-й хвилині все той же Дубина з лінії воротарського майданчика влучив у воротаря. А за п'ять хвилин Лактіонов теж не використав подібну нагоду. Розв'язка могла настати на 73-й хвилині, коли Попов вийшов на побачення з Кириєнком. Воротар кинувся в ноги форвардові і врятував "Металург" від пропущеного м'яча. При цьому голкіпер нікопольчан отримав серйозну травму й покинув стадіон на кареті швидкої допомоги. Кінцівку зустрічі господарі провели в атаках. Але грамотно зіграла оборона гостей, ніхто не хотів поступатись. У підсумку, як і весною нинішнього року, поєдинок непримиренних суперників закінчився внічию.

ПІСЛЯМОВА

Микола ГАМАН (головний тренер "Металурга"):

— Гра видалась тяжкою. Обидві команди думали лише про перемогу. Щодо "Металурга", то ми не реалізували багато моментів, а можливо, в деяких епізодах від нас відвернувся фарт.

— Що скажете про новачків команди?

— Мені сподобались Козаков, Дубина та Горбань, але вони ще не зовсім готові фізично.

— Які плани на гру з ФК "Вінниця"?

— Брати очки.

Анатолій РАДЕНКО (головний тренер "Поліграфтехніки"):

— Матч був напружений. Особливо його кінцівка. Тому, думаю, гра сподобалась глядачам. Могли забивати і ми, і суперники, але поки що обидві команди не зовсім готові. Щодо завдань нашої команди — в кожному матчі будемо боротися за максимальний результат.

Олег КИСЕЛЬОВ та Анатолій БОНДАРЄВ.

УЖГОРОД

ЗАКАРПАТТЯ 2
ФК ЧЕРКАСИ 3

Стадіон "Авангард". 3200 глядачів. 19 градусів.

Судді: О.Огерчук (Львів) — 8,0, В.Соболевський (Житомир) — 9, В.Бурмич (Хмельницький) — 9.

Делегат ФФУ: А.Молотай (Київ).

Ужгород: Васютик, Когутич, Гоголадзе, Білак, Сарган, Грабар (Гозда, 63), Гей (Миронов, 20), Шулятицький (Лендел, 64; Лофинець, 85), **Франко** (Сидоренко, 70), **Бундаш.** Тренер: **Віктор Ряшко.**

Черкаси: Гуменюк, **Білозір,** Шубін, Дробот (Остроушко, 55), Ол-др Грицай, Хурса, Агарін, Столовицький, **Фінкель** (Кудря, 89), Панченко (Чаплигін, 90), **Олег Грицай.** Тренер: **Володимир Мунтян.**

Голи: Бундаш (8, з пенальті), Франко (54), Фінкель (58), Олег Грицай (61, 76).

Попередження: Дробот (8), Миронов (48), Білак (69), **Білозір (71),** Хурса (81).

Валерій ДОНЦОВ.

Гра в особах

Юрій МИКОЛАЄНКО:

"РЕАЛІЗАЦІЯ СТАНДАРТНИХ ПОЛОЖЕНЬ – ВЕЛИКІ КОЗИРІ ДЛЯ НИНІШНЬОГО "МЕТАЛУРГА"

Лідером нікопольського "Металурга" в минулому сезоні був один з найдосвідченіших гравців команди 33-річний Юрій Миколаєнко. Форвард погодився відповісти на кілька запитань кореспондентів "УФ".

— Футболом я почав займатися у десятирічному віці в Києві, у Євгена Петровича Котельникова. Він з нами пропрацював рік, йому на зміну прийшов Євген Миколайович Снітко, у якого я вдосконалювався як футболіст.

— Коли потрапив до команди майстрів? У яких клубах довелося пограти?

— Із шістнадцяти років почав виступати за динамівський "дубль", де провів два роки. Грав за ірпінське "Динамо", тернопільську "Ниву", де результативно діяв у атаці.

1992 року мене запросили до клубу вищої ліги —харківського "Металіста", де провів один сезон. Надалі відгукнувся на пропозицію Юхима Школьникова спробувати сили у вінницькій "Ниві". За неї зіграв у трьох чемпіонатах України. Потім виступав у олександрійській "Поліграфтехніці", а минулого літа перебрався до Нікополя.

— Чим відрізняється вищий дивізіон українського футболу від першого?

— Жорсткішою грою і великими пристрастями. У "вищці" виступати значно складніше.

— Як виник варіант з "Металургом" і на який строк ти уклав контракт?

— Керівництво "Поліграфтехніки", підшукуючи мені новий клуб, знайшло спільну мову з нікопольцями. На зборах у Новій Каховці я потрапив до складу "Металурга". Контракт було підписано на рік, проте він довго не виконувався. З появою нового керівництва клубу відбуваються зміни на краще.

— Хто з суперників справив на тебе найбільше враження?

— Це, насамперед, друга команда київського "Динамо", армійські резервісти, одеський "Чорноморець", охтирський "Нафтовик". А взагалі три-чотири команди першої ліги відповідають рівню вищої ліги.

— Разом з Миколою Ковальчуком ти забив половину м'ячів "Металурга" в минулому чемпіонаті. Чим пояснити результат?

— Це заслуга всього колективу, а не тільки моя з Миколою. Ми з Ковальчуком форварди і наше завдання завершувати зусилля всіх виконавців.

— Особливо тобі вдається реалізовувати результативними ударами стандартні положення. Ти їх спеціально відпрацьовуєш на тренуваннях?

— Де б я не грав, завжди приділяв багато уваги "стандартам". Для нинішнього "Металурга" це великий козир. Більше половини м`ячів ми провели після штрафних і кутових. До цих моментів підходимо з усією відповідальністю, щоб мати з них найбільше користі.

— Твоя оцінка виступу "Металурга" у восьмому чемпіонаті?

— Як відомо, після першого кола змінилася структура клубу. Тривалий час ситуація в команді була надзвичайною. Не було ніяких гарантій, що колектив продовжить існування. Підготовку до другого кола ми почали аж у середині лютого. Провели тільки один навчально-тренувальний збір. Недоліки, що мали місце в тренувальному процесі, нагадали про себе на фініші чемпіонату, коли якраз і відчувалися проблеми з фізичним станом футболістів.

— У зустрічах другого кола спеціалісти і тренери команд відзначали тебе як лідера "Металурга". Чому це не було помічено в першому колі?

— У середині останньої частини першості я отримав травму. Довелося лікуватися в професора Владислава Володимировича Поворознюка, який уже не раз ставив мене на ноги. Завдяки йому й триває моя футбольна кар'єра.

— Напевно, є голи і матчі, що запам'ятовуються надовго?

— Кожен переможний матч пам'ятний по-своєму, а коли ще й забив м'яч — то вдвічі. Хотів би відзначити гол, проведений зі штрафного у ворота "Кременя".

— Які стосунки з керівництвом клубу, з головним тренером, гравцями?

— Нормальні.

— З ким зблизився найбільше?

— З Романом Снозовим, Русланом Потькалом і Миколою Ковальчуком.

— У 33 роки є бажання досягнути ще чогось у футболі?

— Бажаю тільки одного — грати стільки, скільки дасть змогу здоров'я. Якщо побачу, що здаю позиції, залишу великий футбол.

— Чи були в кар'єрі курйозні випадки?

— Звичайно. 1998 року, граючи за "Металург" у Вінниці, довелося достроково замінитися — розірвалась бутса, а запасної не знайшлося. Іншим разом у матчі "Поліграфтехніка" - "Хімік" (Северодонецьк) за рахунку 3:0 на нашу користь в одному з епізодів я отримав передачу. Зупинивши м`яча почав ... віджиматися. Арбітр був збентежений, але швидко зорієнтувався. Я, повеселивши публіку на стадіоні, отримав жовту картку. А після матчу ще й був оштрафований клубом.

— Кілька слів про родину?

— Дружина Світлана з семирічною донькою Анастасією живуть у Києві. Вони мої палкі уболівальники, завжди підтримують у важкі хвилини.

— Що б ти побажав нікопольським любителям футболу?

— Насамперед, щоб вони приходили на стадіон і всіляко підтримували нашу команду, адже ми граємо для них. Чим їх буде більше на стадіоні, чим активніше вони допомагатимуть, тим приємніше нам грати. Це надає команді додаткового стимулу. Бажаю прихильникам "Металурга" удачі й щастя.

Розмову вели **Анатолій БОНДАРЄВ, Олег КИСЕЛЬОВ.**

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ
АМАТОРСЬКА ЛІГА

1 ГРУПА

1. Кіровець (Могилів-Подільський Вінницької області)
2. ФК Трускавець (Трускавець Львівської області)
3. Хімік (Рівне)
4. Сокіл-Оріон (Тернопіль)
5. Техно-Центр (Рогатин Івано-Франківської області)
6. Металіст (Здолбунів Рівненської області)

перше коло

1 ТУР
4 серпня (середа)
1. Кіровець — Сокіл-Оріон
2. ФК Трускавець — Техно-Центр
3. Хімік — Металіст

2 ТУР
11 серпня (середа)
4. Сокіл-Оріон — Металіст
5. Хімік — Техно-Центр
6. Кіровець — ФК Трускавець

3 ТУР
18 серпня (середа)
7. ФК Трускавець — Сокіл-Оріон
8. Хімік — Кіровець
9. Техно-Центр — Металіст

4 ТУР
25 серпня (середа)
10. Трускавець — Хімік
11. Кіровець — Металіст
12. Сокіл-Оріон — Техно-Центр

5 ТУР
1 вересня (середа)
13. Хімік — Сокіл-Оріон
14. Металіст — ФК Трускавець
15. Техно-Центр — Кіровець

друге коло

6 ТУР
8 вересня (середа)
16. Сокіл-Оріон — Кіровець
17. Техно-Центр — ФК Трускавець
18. Металіст — Хімік

7 ТУР
15 вересня (середа)
19. Металіст — Сокіл-Оріон
20. Техно-Центр — Хімік
21. Трускавець — Кіровець

8 ТУР
22 вересня (середа)
22. Сокіл-Оріон — ФК Трускавець
23. Кіровець — Хімік
24. Металіст — Техно-Центр

9 ТУР
29 вересня (середа)
25. Металіст — Кіровець
26. Техно-Центр — Сокіл-Оріон
27. Хімік — ФК Трускавець

10 ТУР
6 жовтня (середа)
28. Сокіл-Оріон — Хімік
29. ФК Трускавець — Металіст
30. Кіровець — Техно-Центр

2 ГРУПА

1. КХП (Черняхів Житомирської області)
2. ГПЗ (Варва Чернігівської області)
3. Рефрижератор (Фастів Київської області)
4. ФК Ніжин (Ніжин Чернігівської області)
5. УФЕІ (Ірпінь Київської області)
6. Дніпро (Київ)

перше коло

1 ТУР
4 серпня (середа)
1. КХП — ГПЗ
2. ФК Ніжин — Рефрижератор
3. УФЕІ — Дніпро

2 ТУР
11 серпня (середа)
4. ГПЗ — Дніпро
5. ФК Ніжин — УФЕІ
6. КХП — Рефрижератор

3 ТУР
18 серпня (середа)
7. Рефрижератор — ГПЗ
8. УФЕІ — КХП
9. Дніпро — ФК Ніжин

4 ТУР
25 серпня (середа)
10. ГПЗ — ФК Ніжин
11. КХП — Дніпро
12. Рефрижератор — УФЕІ

5 ТУР
1 вересня (середа)
13. УФЕІ — ГПЗ
14. Дніпро — Рефрижератор
15. ФК Ніжин — КХП

друге коло

6 ТУР
8 вересня (середа)
16. ГПЗ — КХП
17. Рефрижератор — ФК Ніжин
18. Дніпро — УФЕІ

7 ТУР
15 вересня (середа)
19. Дніпро — ГПЗ
20. УФЕІ — ФК Ніжин
21. Рефрижератор — КХП

8 ТУР
22 вересня (середа)
22. ГПЗ — Рефрижератор
23. КХП — УФЕІ
24. ФК Ніжин — Дніпро

9 ТУР
29 вересня (середа)
25. ФК Ніжин — ГПЗ
26. Дніпро — КХП
27. УФЕІ — Рефрижератор

10 ТУР
6 жовтня (середа)
28. ГПЗ — УФЕІ
29. Рефрижератор — Дніпро
30. КХП — ФК Ніжин

3 ГРУПА

1. Арсенал-2 (Харків)
2. ЕТМ Меркурій (Харків)
3. Фрунзенець Суми-99 (Суми)
4. Кристал (Пархомівка Харківської області)
5. Шахтар (Луганськ)
6. Металург (Комсомольське Донецької області)

перше коло

1 ТУР
4 серпня (середа)
1. Арсенал-2 — Фрунзенець Суми-99
2. ЕТМ Меркурій — Кристал
3. Металург — Шахтар

2 ТУР
11 серпня (середа)
4. Фрунзенець Суми-99 — Шахтар
5. Кристал — Металург
6. Арсенал-2 — ЕТМ Меркурій

3 ТУР
18 серпня (середа)
7. ЕТМ Меркурій — Фрунзенець Суми-99
8. Металург — Арсенал-2
9. Шахтар — Кристал

4 ТУР
25 серпня (середа)
10. Фрунзенець Суми-99 — Кристал
11. Арсенал-2 — Шахтар
12. ЕТМ Меркурій — Металург

5 ТУР
1 вересня (середа)
13. Металург — Фрунзенець Суми-99
14. Шахтар — ЕТМ Металург
15. Кристал — Арсенал-2

друге коло

6 ТУР
8 вересня (середа)
16. Фрунзенець Суми-99 — Арсенал
17. Кристал — ЕТМ Меркурій
18. Шахтар — Металург

7 ТУР
15 вересня (середа)
19. Шахтар — Фрунзенець Суми-99
20. Металург — Кристал
21. ЕТМ Меркурій — Арсенал-2

8 ТУР
22 вересня (середа)
22. Фрунзенець Суми-99 — ЕТМ Меркурій
23. Арсенал-2 — Металург
24. Кристал — Шахтар

9 ТУР
29 вересня (середа)
25. Кристал — Фрунзенець Суми-99
26. Шахтар — Арсенал-2
27. Металург — ЕТМ Меркурій

10 ТУР
6 жовтня (середа)
28. Фрунзенець Суми-99 — Металург
29. ЕТМ Меркурій — Шахтар
30. Арсенал-2 — Кристал

4 ГРУПА

1. Олімпієць (Київ)
2. Дністер (Овідіополь Одеської області)
3. Колос (Степове Миколаївської області)
4. ФК Первомайськ (Первомайськ Миколаївської області)
5. Кремінь-2 (Кременчук)
6. Металіст-3 (Харків)

перше коло

1 ТУР
4 серпня (середа)
1. Дністер — Кремінь-2
2. Колос — ФК Первомайськ
3. Олімпієць — Металіст-3

2 ТУР
11 серпня (середа)
4. Кремінь-2 — Колос
5. Олімпієць — Дністер
6. Металіст-3 — ФК Первомайськ

3 ТУР
18 серпня (середа)
7. Колос — Олімпієць
8. ФК Первомайськ — Кремінь-2
9. Дністер — Металіст-3

4 ТУР
25 серпня (середа)
10. Олімпієць — ФК Первомайськ
11. Дністер — Колос
12. Кремінь-2 — Металіст-3

5 ТУР
1 вересня (середа)
13. ФК Первомайськ — Дністер
14. Кремінь-2 — Олімпієць
15. Металіст-3 — Колос

друге коло

6 ТУР
8 вересня (середа)
16. Кремінь-2 — Дністер
17. ФК Первомайськ — Колос
18. Металіст-3 — Олімпієць

7 ТУР
15 вересня (середа)
19. Колос — Кремінь-2
20. Дністер — Олімпієць
21. ФК Первомайськ — Металіст-3

8 ТУР
22 вересня (середа)
22. Олімпієць — Колос
23. Кремінь-2 — ФК Первомайськ
24. Металіст-3 — Дністер

9 ТУР
29 вересня (середа)
25. ФК Первомайськ — Олімпієць
26. Колос — Дністер
27. Металіст-3 — Кремінь-2

10 ТУР
6 жовтня (середа)
28. Дністер — ФК Первомайськ
29. Олімпієць — Кремінь-2
30. Колос — Металіст-3

Грають юні

ТРІУМФ МАРІУПОЛЬСЬКОГО РЕЗЕРВУ

Міжнародний турнір молодіжних команд, який має назву "Кубок Зевса", є традиційним і проводиться спортивно-туристичною фірмою "GS Trevel", що функціонує в грецькому місті Каламата.

Маріупольський "Металург" уже третій рік поспіль є учасником цих престижних змагань. Цього разу він відправив до Греції разом з молодіжним складом і кількох гравців, що мають досвід участі в турнірах вищої та першої ліг чемпіонату України. Це — голкіпери Михайло Федунов і Денис Гільов, напівоборонці Сергій Колесник та Іван Папазов, нападники Данило Ганицький та Євген Таран.

У "Кубкові Зевса-99" у трьох вікових категоріях брали участь 32 команди. У старшій групі (до 20 років) маріупольці на попередньому етапі перемогли молодіжні склади клубу АЕК (Афіни) — 1:0 та збірної області Мессіна — 3:0, а також поступилися софійському "Левськи-Спартак" — 1:2. Ці результати дали змогу "Металургу-2" вийти до напівфіналу, де його очікували кипрські футболісти. Вигравши з рахунком 1:0, українці, як і торік, вийшли у фінал турніру.

У перший свій візит до Греції "Металург" фінішував третім, минулого року — програв фінал, отож і настрій на вирішальну гру виявився бойовим. Забивши два м`ячі у ворота найближчого резерву белградського "Партизана" з Югославії і пропустивши в свої один, маріупольський "Металург-2" (тренер — Юрій Керман) не тільки отримав головний приз, а й довів фахівцям, що Україна має великий футбольний потенціал.

Поїздка маріупольської команди до Греції стала можливою завдяки фінансовій допомозі футбольного клубу "Металург" (Маріуполь) і його головного спонсора — металургійного комбінату імені Ілліча, а також сприянню працівників консульства Греції в Маріуполі.

Сергій КАТРИЧ.

Шкіряний м'яч

ВІДРОДЖЕННЯ ТРИВАЄ

У Бородянці на Київщині завершився зональний турнір юних футболістів вісімдесят шостого року народження. Путівку до фіналу Всеукраїнських ігор на призи клубу "Шкіряний м`яч" виборола місцева команда з однойменною назвою, яка, здобувши перемоги над однолітками з Вінниці (2:0) та Теофіополя (3:1), показала стовідсотковий результат. Головний суддя змагань Петро Безносенко відзначив, що, незважаючи на малосприятливу для розвитку дитячого спорту пору, "Шкіряний м`яч" поступово відроджується. Пройшли масові змагання в регіонах, зокрема на Вінниччині, звання чемпіонів виборювали команди з двадцяти восьми районів та міст.

Перемога бородянців в обласному, а потім і зональному турнірах засвідчила появу молодого здібного тренера Андрія Бондаря. Футболісти, яких він тренує, незабаром стануть гідним резервом друголігівського колективу "Система Борекс". Плідно працює з дітьми і наставник вінницької команди "Полум`я".

Бородянці гостинно прийняли суперників. Ігри проходили на чудовому стадіоні, який незабаром відповідатиме стандартам ПФЛ. Учасники турніру одержали цінні подарунки і сувеніри від місцевої райдержадміністрації, ФК "Система Борекс", банку "Аваль", Федерації футболу України та Асоціації аматорського футболу.

Віктор МОРОЗ.

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ. СТАРШІ ЮНАКИ. ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК

ЗАВЕРШАЛЬНІ ПОЄДИНКИ:

За перше місце: "Динамо" (Київ) — УОР (Донецьк) — 1:1, по пенальті — 3:2.

За третє місце: "Металург-1" (Запоріжжя) — УФК (Львів) — 2:1.

За п'яте місце: "Кривбас" (Кривий Ріг) — УФК-1 (Дніпропетровськ) — 1:2.

За сьоме місце: "Кремінь" (Кременчук) — "Зміна" (Київ) — 3:0.

Із перших уст

Петро БЕЗНОСЕНКО:

"У НАС ДАЛЕКОГЛЯДНІ ПЛАНИ"...

Завтра стартує черговий чемпіонат серед аматорських команд України. Порівняно з минулим сезоном, формула проведення нинішніх змагань докорінно зміниться, і цьогорічна першість, розпочавшись у вересні, фінішує в жовтні. З чим же пов'язана така новина? Чи доцільна вона? Що позитивного принесе? На ці та інші запитання відповідає провідний спеціаліст ААФУ Петро Іванович БЕЗНОСЕНКО:

— Цей турнір буде перехідним, — бере слово фахівець. — Необхідність у його проведенні цього року виникла тоді, коли ААФУ прийняла рішення з 2000 року проводити змагання за системою "весна — осінь". Минулі чемпіонати за принципом "осінь-весна" не прийнятні для колективів фізкультури. Це довела й практика. Тому й вирішено було провести першість за попередньою формулою. Звісно, методом "шокової терапії" це робити недоречно, тому й виникла необхідність у перехідному чемпіонаті. Незвичайна ця першість і тим, що її переможець наступного року братиме участь у розиграші аматорського Кубка УЄФА. Цей турнір дещо відрізнятиметься від того, що проходив в Україні в червні. Адже гратимуть не регіональні збірні, а команда-переможниця аматорської першості.

— Даруйте, але ж половина наших аматорських команд укомплектована колишніми професіоналами. А регламент змагань забороняє їхню участь в аматорському євротурнірі.

— У такому випадку ці футболісти будуть замінені молодими, які ніколи не виступали під егідою ПФЛ...

— ...і команда значно ослабне...

— Але регламент УЄФА ми не в змозі порушувати.

— Про це поговоримо іншим часом. Нинішня заявочна кампанія дещо затяглася. З чим це пов'язано?

— По-перше, розглядали всі варіанти проведення перехідного чемпіонату. Але затримка була через пасивність деяких наших регіональних федерацій футболу, які своєчасно не повідомили місцеві аматорські команди. Тому свідомо переносили заявку на пізніше, адже проводити чемпіонат з малою кількістю учасників недоречно. Врешті, на першість заявилися 24 команди, які за регіональним принципом були розподілені на чотири групи. У зв'язку з цим внесли доповнення до регламенту змагань, адже спочатку планувалося провести чемпіонат у восьми групах.

Змінена й формула проведення. Спочатку хотіли зіграти таким чином: перший етап — групові змагання. Другий — по дві кращі команди від кожної групи розподіляться на чотири зони й у два кола продовжуватимуть першість. Третій — фінальний, який виявив би переможця й призерів. Нині ж гратимемо, як і раніше, двома етапами.

— Які регіони не представлено в першості?

— Запорізький, Херсонський, Закарпатський, Черкаський, Республіка Крим. Дуже прикро, що їх немає і в аматорських змаганнях. Звичайно, можна послатися на сутужне фінансове становище, але ж воно скрізь однакове. Особливо пече кривда за Закарпаття, адже в цьому краї дуже люблять футбол.

У аматорських командах загалом готують резерв для професіональних клубів. А про яку підготовку може бути мова, коли представники цих регіонів у нас не гратимуть?

Цього року хочемо вийти на інший рівень проведення чемпіонату. Залучатимемо кваліфікованих суддів, інспекторів. Робити маємо все можливе, щоб піднести інтерес до першості.

— В ході минулого чемпіонату багатенько команд знялося із змагань. Чи є гарантія, що таке не станеться цього сезону?

— Стовідсоткової гарантії дати не може ніхто, адже невідомо, в якому стані буде наша економіка. Але що будь-яка команда не втратить ігрового інтересу — достеменно. Я вважаю, що в усіх групах точитиметься запекла боротьба за дві путівки до фінального турніру. До того ж з переходом на систему "весна — осінь" команди плануватимуть роботу принаймні на рік.

— І який нині вступний внесок?

— Лише тисяча гривень. Порівняно з іншими — дрібниця.

— А коли цього сезону проводитиметься розиграш аматорського Кубка України?

— Також восени. Розпочнемо в серпні, а вже в жовтні визначиться переможець.

— Того сезону ігри проходили у всі вихідні, цього чемпіонату щосереди. Чому так сталося?

— Команди, окрім участі в аматорському чемпіонаті, грають в обласній першості, тому для них набагато краще, аби під егідою ААФУ матчі проходили в будні.

Нині намагаємося робити все можливе, аби створити сильну, амбіційну аматорську лігу. Щоб з неї вийшли команди, які не пастимуть задніх серед професіональних команд. Гідно повинен представити Україну на євроарені наш переможець. У нас плани взагалі далекоглядні, є підстави для їхнього виконання...

Андрій ВАРАКІН.

НА ТРАНСФЕРНОМУ РИНКУ СТАРОГО СВІТУ

ІТАЛІЯ

Гравець	Країна	Амплуа	Куди	Звідки	Сума трансферу (в млн. доларів)	Термін контракту (в роках)
Симоне Перротта	Італія	п	"Барі"	"Ювентус", Італія	оренда	1
Рафаель Чукву	Нігерія	н	"Барі"	"Манелоді Сандаунс", ПАР	2,5	-
П'єр Воме	Камерун	о	"Болонья"	"Рома", Італія	3	-
Джанлука Пальюка	Італія	г	"Болонья"	"Інтер", Італія	-	-
Нікола Вентола	Італія	н	"Болонья"	"Інтер", Італія	9	-
Зе Еліас	Бразилія	п	"Болонья"	"Інтер", Італія	3,5	-
Роберт Шпехар	Хорватія	н	"Верона"	"Монако", Франція	-	3
Стефано Фатторі	Італія	о	"Віченца"	"Торино", Італія	-	4
Лоран Блан	Франція	о	"Інтер"	"Олімпік", Франція	3,5	2
Сіріль Доморо	Франція	о	"Інтер"	"Олімпік", Франція	3,8	-
Владімир Югович	Югославія	п	"Інтер"	"Атлетико", Іспанія	7,4	-
Алваро Рекоба	Уругвай	н	"Інтер"	"Венеція", Італія	-	-
Анджело Перуцці	Італія	г	"Інтер"	"Ювентус", Італія	15	-
Усман Дабо	Франція	п	"Інтер"	"Віченца", Італія	-	-
Кристіано Дзанетті	Італія	п	"Інтер"	"Кальярі", Італія	-	-
Маттео Феррарі	Італія	о	"Інтер"	"Леччe", Італія	0,6	-
Зумана Камара	Франція	о	"Інтер"	"Емполі", Італія	-	-
Нікола Ділізо	Італія	о	"Кальярі"	"Віченца", Італія	1	4
Давид Суасо	Гондурас	н	"Кальярі"	"Олімпія", Гондурас	3,9	-
Кеннет Андерссон	Швеція	н	"Лаціо"	"Болонья", Італія	7	4
Нестор Сенсіні	Аргентина	о	"Лаціо"	"Парма", Італія	5	3
Симоне Індзагі	Італія	н	"Лаціо"	"П`яченца", Італія	15	-
Хуан Верон	Аргентина	п	"Лаціо"	"Парма", Італія	29	-
Джанлука Колоннелло	Італія	о	"Леччe"	"Перуджа", Італія	1,6	
Еміліано Біліотті	Італія	н	"Леччe"	"Равенна", Італія	2,1	-
Клаудіо Бономі	Італія	п	"Леччe"	"Емполі", Італія	1,7	-
Дженнаро Гаттузо	Італія	п	"Милан"	"Салернитана", Італія	10	4
П'єрлуїджі Орландіні	Італія	п	"Милан"	"Парма", Італія	4,2	-
Сержинью	Бразилія	п	"Милан"	"Сан-Паулу", Бразилія	8,5	-
Андрій Шевченко	Україна	н	"Милан"	"Динамо", Україна	25	5
Ансельмо Роббьяті	Італія	п	"Наполі"	"Фіорентина", Італія	-	3
Мікеле Серена	Італія	о	"Парма"	"Атлетико", Іспанія	9	3
Саліу Лассіссі	Франція	о	"Парма"	"Сампдорія", Італія	-	-
Антон Серич	Хорватія	о	"Парма"	"Гайдук", Хорватія	5,5	-
Джамп'єро Маіні	Італія	п	"Парма"	"Милан", Італія	4,8	-
Марко Ді Вайо	Італія	н	"Парма"	"Салернитана", Італія	9,5	-
Флавіо Рома	Італія	г	"П`яченца"	"Лаціо", Італія	1,2	-
Стефано Морроне	Італія	п	"П`яченца"	"Лаціо", Італія	2,1	-
Артуро Ді Наполі	Італія	н	"П`яченца"	"Інтер", Італія	4,2	-
Сергій Гуренко	Білорусь	о	"Рома"	"Локомотив", Росія	6	5
Франческо Антоньолі	Італія	г	"Рома"	"Болонья", Італія	5,3	-
Алессандро Рінальді	Італія	о	"Рома"	"Болонья", Італія	3,2	-
Віченцо Монтелла	Італія	н	"Рома"	"Сампдорія", Італія	24	-
Кристіано Лупателлі	Італія	г	"Рома"	"Фіделіс Андріа", Італія	2,5	-
Карміне Еспозіто	Італія	н	"Сампдорія"	"Фіорентина", Італія	-	3
Олів'єр Ренар	Бельгія	г	"Удинезе"	"Шарлеруа", Бельгія	0,5	-
Стефано Фіоре	Італія	п	"Удинезе"	"Парма", Італія	8,4	-
Массімо Марджотта	Італія	н	"Удинезе"	"Реджана", Італія	2,1	-
Алессандро П'єріні	Італія	о	"Фіорентина"	"Удинезе", Італія	5,1	-
Джузеппе Тальялатела	Італія	г	"Фіорентина"	"Наполі", Італія	1,5	-
Анджело Ді Лівіо	Італія	о	"Фіорентина"	"Ювентус", Італія	2,6	2
Предраг Миятович	Югославія	н	"Фіорентина"	"Реал", Іспанія	8	4
Пол Окон	Австралія	о	"Фіорентина"	"Лаціо", Італія	-	-
Енрико К'єза	Італія	н	"Фіорентина"	"Парма", Італія	14	4
Даніель Адані	Італія	о	"Фіорентина"	"Брешіа", Італія	3,7	-
Абель Бальбо	Аргентина	н	"Фіорентина"	"Парма", Італія	2,9	-
Фабіо Россітто	Італія	п	"Фіорентина"	"Наполі", Італія	2,6	-
Дарко Ковачевич	Югославія	н	"Ювентус"	"Реал Сосьєдад", Іспанія	19	5
Джонатан Бакіні	Італія	п	"Ювентус"	"Удинезе", Італія	7,5	-
Едвін Ван Дер Сар	Голландія	г	"Ювентус"	"Аякс", Голландія	8	-
Джанлука Дзамбротта	Італія	п	"Ювентус"	"Барі", Італія	15	-
Марсело Салайєта	Уругвай	н	"Ювентус"	"Емполі", Італія	-	-
Сандей Олісе	Нігерія	п	"Ювентус"	"Аякс", Голландія	-	5
Алессандро Дель Гроссо	Італія	о	"Барі"	"Салернитана", Італія	-	-

Найдорожчий гравець світового футболу Кристіан Вієрі.

Антоніо Белавіста	Італія	п	"Барі"	"Тревізо", Італія	-	-
Луїджі Сартор	Італія	о	"Болонья"	"Парма", Італія	-	-
Хіросі Нанамі	Японія	п	"Венеція"	"Джубіло Івата", Японія	-	1
Рунар Берг	Норвегія	п	"Венеція"	"Русенборг", Норвегія	-	-
Деян Петкович	Югославія	н	"Венеція"	"Байа", Бразилія	4,6	-
Джузеппе Кардоне	Італія	н	"Венеція"	"Віченца", Італія	-	-
Мартін Рівас	Італія	о	"Інтер"	"Перуджа", Італія	-	-
Даніеле Конті	Італія	п	"Кальярі"	"Рома", Італія	-	4
Бернардо Корраді	Італія	н	"Кальярі"	"Фіделіс Андріа", Італія	-	-
Франсуа Модесто	Франція	о	"Кальярі"	"Бастія", Франція	-	-
Анджело Парадізо	Італія	п	"Леччe"	"Наполі", Італія	1,1	-
Антоніо Чименті	Італія	г	"Леччe"	"Рома", Італія	-	3
Джанні Командіні	Італія	н	"Милан"	"Віченца", Італія	6,8	-
Дієго Де Ашентіс	Італія	п	"Милан"	"Барі", Італія	5,2	-
Мірко Садотті	Італія	о	"Милан"	"Монца", Італія	-	-
Карло Теодорані	Італія	о	"Милан"	"Чезена", Італія	-	-
Йоган Валем	Бельгія	п	"Парма"	"Удинезе", Італія	-	1
Зе Марія	Бразилія	о	"Парма"	"Васку да Гама", Бразилія	-	-
Роберто Бреда	Італія	п	"Парма"	"Салернитана", Італія	1,8	-
Стефано Торрізі	Італія	о	"Парма"	"Атлетико", Іспанія	-	-
Ріккардо Контандіні	Італія	п	"Перуджа"	"Сора", Італія	0,17	-
Марко Каппарелла	Італія	п	"Перуджа"	"Сора", Італія	0,27	-
Мауро Міланезе	Італія	о	"Перуджа"	"Парма", Італія	-	-
П'єрпаоло Бізолі	Італія	п	"Перуджа"	"Емполі", Італія	-	1
Міодраг Пантелич	Югославія	н	"Перуджа	"Црвена Звєзда", Югославія	-	-
Сандро Товальєрі	Італія	н	"Реджана"	"Тернана", Італія	оренда	1
Алессандро Яннуцці	Італія	н	"Реджина"	"Милан", Італія	оренда	1
Вагнер	Бразилія	п	"Рома"	"Васку да Гама", Бразилія	-	-
Марко Ассунсао	Бразилія	п	"Рома"	"Сантос", Бразилія	8	5
Джибріл Діавара	Франція	о	"Торино"	"Монако", Франція	-	4
Густаво Мендес	Уругвай	о	"Торино"	"Віченца", Італія	-	-
Морган Де Санктіс	Італія	г	"Удинезе"	"Ювентус", Італія	0,8	-
Роберто Муцці	Італія	н	"Удинезе"	"Кальярі", Італія	10,55	-
Алессандро Калорі	Італія	о	"Перуджа"	"Удинезе", Італія	0,55	2
Мауро Брессан	Італія	п	"Фіорентина"	"Барі", Італія	-	-

ІСПАНІЯ

Гравець	Країна	Амплуа	Куди	Звідки	Сума трансферу (в млн. доларів)	Термін контракту (в роках)
Дан Егген	Норвегія	о	"Алавес"	"Сельта", Іспанія	-	-
Оскар Валес Валера	Іспанія	о	"Атлетик"	"Сельта", Іспанія	-	-
Серхіо Санчес	Іспанія	г	"Атлетико"	"Спортинг", Іспанія	-	-
Оскар Арпон	Іспанія	п	"Бетис"	"Мальорка", Іспанія	-	-
Хуан Санчес	Іспанія	н	"Валенсія"	"Сельта", Іспанія	-	-
Оскар Теллес	Іспанія	о	"Валенсія"	"Вільяреал", Іспанія	-	-
Андрес Палоп	Іспанія	г	"Валенсія"	"Вільяреал", Іспанія	-	-
Давид Альбельда	Іспанія	п	"Валенсія"	"Вільяреал", Іспанія	-	-
Іван Перес	Іспанія	п	"Депортиво"	"Бордо", Франція	3,6	5
Хосе Манель	Іспанія	п	"Депортиво"	"Ов`єдо", Іспанія	-	-
Віктор Санчес Дель Амо	Іспанія	п	"Депортиво"	"Расинг", Іспанія	-	-
Хайме Санчес Гонсалес	Іспанія	п	"Депортиво"	"Реал", Іспанія	-	-
Роберто Рохас	Іспанія	о	"Малага"	"Реал", Іспанія	-	-
Педро Контрерас	Іспанія	г	"Малага"	"Реал", Іспанія	-	-
Армандо Альварес	Іспанія	о	"Мальорка"	"Депортиво", Іспанія	1,22	3
Герт Классенс	Бельгія	п	"Ов`єдо"	"Брюгге", Бельгія	1,2	-

Хуан Гонсалес	Іспанія	н	"Ов`єдо"	"Атлетико", Іспанія	-	-
Хосе Хосема	Іспанія	о	"Осасуна"	"Сельта", Іспанія	-	-
Іван Ельгера	Іспанія	п	"Реал"	"Еспаньол", Іспанія	-	-
Мануель Канабаль	Іспанія	н	"Реал"	"Алавес", Іспанія	-	6
Альберто Бельсуе	Іспанія	о	"Сарагоса"	"Алавес", Іспанія	-	-
Маріо Турдо	Аргентина	н	"Сельта"	"Індепенд`єнте", Аргентина	3,5	-
Хуан Веласко	Іспанія	о	"Сельта"	"Севілья", Іспанія	-	-
Евертон Джованелла	Бразилія	п	"Сельта"	"Саламанка", Іспанія	-	-
Адріан Густаво Лопес	Іспанія	п	"Сельта"	"Сарагоса", Іспанія	-	-
Хуан Луїс Мора	Іспанія	г	"Еспаньол"	"Ов`єдо", Іспанія	-	-
Карлос Гамарра	Парагвай	о	"Атлетико"	"Коринтіанс", Бразилія	6,25	4
Тоні Гіменес	Іспанія	г	"Атлетико"	"Еспаньол", Іспанія	безкоштовно	3
Дані Гасія	Іспанія	н	"Барселона"	"Мальорка", Іспанія	15,5	6
Мирослав Кархан	Словаччина	о	"Бетис"	"Спартак", Словаччина	-	5
Оскар Гарсія	Іспанія	н	"Валенсія"	"Барселона", Іспанія	6,14	-
Рой Макай	Голландія	г	"Депортиво"	"Тенерифе", Іспанія	8,4	6
Фернандо Санс	Іспанія	о	"Малага"	"Реал", Іспанія	-	2
Кікі Мусампа	Голландія	п	"Малага"	"Бордо", Франція	-	4
Хорхе Кінтерос	Аргентина	н	"Мальорка"	"Аргентинос Хуніорс", Аргентина	3,5	5
Герман Бургос	Аргентина	г	"Мальорка"	"Рівер Плейт", Аргентина	-	-
Фабіан Еспінья	Аргентина	н	"Расинг"	"Коло-коло", Чилі	-	4
Елвір Болич	Боснія	п	"Реал"	"Фенербахче", Туреччина	15,35	-
Джеремі Ньітап	Камерун	п	"Реал"	"Генчлербирлігі", Туреччина	4,7	-
Віктор Бонілья	Колумбія	н	"Реал Сосьєдад"	"Депортиво Калі", Колумбія	4	3

НАЦІОНАЛЬНІ ТУРНІРИ

ФРАНЦІЯ

"БОРДО" — "ОЛІМПІК". БОРОТЬБА РОЗПОЧАЛАСЯ?

1 ТУР

30 липня — п'ятниця

"Бордо" — "Бастія" — 3:2 (1:0).
32 000 глядачів.
Голи: Алікарте (32), Лаланд (81), Мікауд (85) — Ні (57), Петерсен (69, з пенальті).

"Монако" — "Сент-Етьєн" — 2:2 (2:1).
16000 глядачів.
Голи: Сімоне (11), Трезеге (29) — Педрон (18), Алуізіо (52).

31 липня — субота

"Олімпік" — "Седан" — 3:0 (2:0).
55000 глядачів.
Голи: Бакайоко (26), Дюгаррі (33), Белмаді (90).

"Мец" — "Ренн" — 0:0.
14000 глядачів.

ПСЖ — "Труа" — 1:0 (0:0).
34000 глядачів.
Гол: Робер (60).

"Осер" — "Нансі" — 2:1 (1:0).
15000 глядачів.
Голи: Гіварш (35), Комізетті (64) — Віарт (66).

"Нант" — "Гавр" — 1:0 (0:0).
25000 глядачів.
Голи: Сибірські (90).

"Ліон" — "Монпельє" — 1:2 (0:1).
35000 глядачів.
Голи: Верель (79) — Локо (25), Барбоса (73).

"Страсбур" — "Ресінг" — 1:0 (0:0).
30000 глядачів.
Гол: Хемдані (46).

АНГЛІЯ

СУПЕРКУБОК КРАЇНИ

ПЕРШИЙ ТРОФЕЙ ЛУЖНОГО

1 серпня — неділя

"Арсенал" — "Манчестер Юнайтед" — 2:1 (0:1).
Лондон. Стадіон "Уемблі". 70185 глядачів.
"Арсенал": Маннінгер, Діксон, Кіоун, Уінтерберн, Грімандi, Вієйра, Сильвіньйо (Морте, 65), Петі, Парлор (Лужний, 89), Льюнгберг, Кану.
"Манчестер Юнайтед": Боснич, Ірвін, Стам (Мей, 46), Берг, Ф.Невілл, Бекхем, Батт (Шерингем, 81), Скоулз, Кройфф (Солск`яєр, 61), Коул, Йорк.
Голи: Бекхем (37), Кану (67, з пенальті), Парлор (77).

Другий рік поспіль лондонці завоювали почесний трофей, і вдруге жертвою "Арсенала" став "Манчестер Юнайтед". Ця перемога цікава ще й тим, що ветеран українського футболу Олег Лужний має безпосереднє відношення до неї. І хоча він лише кілька хвилин перебував на полі, та все ж зірвав хвилю аплодисментів глядачів і встиг зробити свій фірмовий прохід правим флангом.

Сама гра спочатку проходила для лондонців не досить вдало. На перерву команди пішли за мінімальної переваги "Арсенала": потужним ударом зі штрафного на 37-й хвилині Бекхем відкрив рахунок.

Після перерви лондонці посилили натиск і таки добилися свого. Спочатку Кану чітко реалізував пенальті, а потім Парлор ефектним ударом поставив переможну крапку в грі.

ТОВАРИСЬКИЙ МАТЧ

31 липня — субота

"Інтер" (Милан, Італія) — "Реал" (Мадрид, Іспанія) — 2:3 (1:2).
Милан. 40845 глядачів.
Голи: Вієрі (30), Пірло (89) — Рауль (20), Морієнтес (31, 90).

Провідні європейські клуби проводять генеральні репетиції перед початком нових випробувань. У цьому матчі суперклуби двох країн перевіряли своїх новачків та готовність до нового сезону. Гра проходила з перемінним успіхом. Здавалося, гол Пірло завершить гру миром, та на останніх секундах Морієнтес зумів-таки забити переможний м'яч.

Mexico'99
FIFA CONFEDERATIONS CUP
24 July to 4 August, 1999

КУБОК КОНФЕДЕРАЦІЙ

ГРУПА В

Бразилія — Нова Зеландія — 2:0 (1:0).

30 липня. Гвадалахара. 50 000 глядачів.

Бразилія: Діда, Еванільсон, Консейсао, Кристіан (Роналдо Ассис, 64), Алекс, Сезар, Альберто, Пауло (Роні, 56), Атирсон, Бето, Варлей.

Нова Зеландія: Аттінг, Зоричич, Дуглас, Бунче (Веселич, 82), Бертон, Лайнс, Джексон, Нгата (Ковені, 66), Аткінсон, Баукенуге, Нельсен.

Голи: Пауло (47), Роналдо Ассис (88).

Як і очікувалося, бразильці досить упевнено переграли новозеландців. Забивши по одному м'ячу в кожному таймі, латиноамериканці, котрі без того вже досягли півфіналу, цілком задовольнилися результатом.

США — Німеччина — 2:0 (1:0).

30 липня. Гвадалахара. 30 000 глядачів.

США: Фрідел, Гейдук, Браун, Льюїс, Мур (Кіровскі, 82), Браво (Макбрайд, 77), Агус, Маккеон, Уїльямс, Бальбоа, Ольсен (Стюарт, 65).

Німеччина: Леманн, Вернс, Гайнріх (Доган, 41), Лінке, Вош, Маттеус, Преєц, Нойвілл, Шнайдер, Гербер (Мауль, 76), Гельдт (Рінк, 60).

Голи: Ольсен (23), Мур (50).

Мабуть, ніхто не сподівався на такий результат матчу, але сталося те, що сталося. Німці зазнали другої поразки на турнірі і не змогли пробитися в півфінал. Загалом європейці діяли досить мляво і неузгоджено, за що й поплатилися. Поразки німецької збірної стали досить тривожним сигналом напередодні відповідальних матчів у рамках Євро-2000.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ:

	І	В	Н	П	М	О
1. Бразилія	**3**	**3**	**0**	**0**	**7-0**	**9**
2. США	**3**	**2**	**0**	**1**	**4-2**	**6**
3. Німеччина	3	1	0	2	2-6	3
4. Нова Зеландія	3	0	0	3	1-6	0

Бразилія та **США** вийшли до півфіналу.

ПІВФІНАЛИ

1 СЕРПНЯ — НЕДІЛЯ

Бразилія — Саудівська Аравія — 8:2 (4:2).

Гвадалахара. 48000 глядачів.

Бразилія: Діда, Еванільсон (Консейсао, 16), Одван, Жоао Карлос, Сержіньйо, Роналдо Ассис, Емерсон (Бето, 72), Кристіан (Варлей, 46), Алекс, Зе Роберто, Вампета.

Саудівська Аравія: Аль-Деайєа, Аль- Хілайві, Зубромаві (Гвсаві, 64), Аль-Давод, Аль-Харбі, І. Аль-Шахрані (Аль-Яхані, 43), Аль-Отабі, Сулімані, Аль-Субаіє, Аль-Темйат, Харті.

Голи: Ж. Карлос (8). Роналдо Ассис (11, 62, 65, 90), Аль-Отайбі (22, 31), Зе Роберто (33), Алекс (36, 86).

Володарі останнього Кубка Америки продовжують упевнену ходу до чергового трофею. Цього разу бразильці буквально познущалися над збірною Саудівської Аравії. Араби всією командою намагалися стримати натиск латиноамериканців, але все ж таки вісім разів м'яч побував у їхніх воротах. Можливо, деякою втіхою для переможених стали два м'ячі, забиті у ворота самих бразильців.

Мексика — США — 1:0 (0:0, 0:0).

Мехико. 70000 глядачів.

Мексика: Кампос, Суарес, Маркус, Торрадо (Сепеда, 58), Вілла, Рамірес (Ареллано, 72), Абунідіс, Бланко, Пардо, Терразас (Паленсія, 46), Кармона.

США: Келлер, Гейдук, Бергильтер, Фрейзер, Гаркес, Стюарт, Кіровскі, Агус, Йонес, Уїльямс, Макбрайд.

Гол: Бланко (97).

Збірна США після того, як вибила з боротьби німців, розраховувала на перемогу і в цьому матчі. Та господарі турніру були іншої думки. Гра проходила в напруженій боротьбі, ніхто з суперників не хотів поступатися. Основний час матчу так і не виявив переможця. У додатковий, на превелику радість місцевих уболівальників, мексиканці таки зуміли вирвати перемогу. Таким чином у фіналі турніру 4 серпня зустрінуться збірні **Бразилії** та **Мексики**. Матч за третє місце відбудеться сьогодні, 3 серпня. Зустрічаються збірні **Саудівської Аравії** та **США**.

"КРИВБАС" ГОТУЄТЬСЯ ДО ДЕБЮТУ В ЄВРОКУБКАХ

UEFA CUP

Менше й менше часу залишається до дебюту криворізького "Кривбасу" в єврокубках. 12 серпня на оновленому стадіоні "Металург" у Кривому Розі вихованці Олега Тарана екзаменуватимуть у кваліфікаційному раунді Кубка УЄФА срібного призера минулорічного чемпіонату та фіналіста Кубка Азербайджану — команду "Шамкір" з однойменного районного центру, розташованого на заході країни.

Рудольф БАНГА: "У КРИВОМУ РОЗІ ФУТБОЛОМ ЗАЙМАЮТЬСЯ ПРОФЕСІОНАЛИ".

Цими днями на Криворіжжі з триденним візитом побував член комітету по спортспорудах УЄФА Рудольф Банга, який 18 років очолював Федерацію футболу Чехословаччини, а потім був фахівцем номер один у чеському футболі. Нині пан Банга консультант у Національній футбольній Федерації Чехії. Його ім'я добре відоме і прихильникам хокею з шайбою. Він брав участь у суддівстві п'яти чемпіонатів світу, двох Олімпіад, міжнародного турніру "Кубок "Известий".

— Чи задоволені криворізьким стадіоном? — запитав я пана Бангу, коли після майже годинного перегляду спортивної споруди ми повернулися до затишного кабінету директора спортивного комплексу "Металург" В.І.Горловського.

— Я очікував побачити трохи гіршу картину. Але те, що постало перед очима, не потребує коментарів. Місяць тому в Кривому Розі побував мій колега Рене Еберле. Я прихопив зроблені ним на стадіоні фото і був приємно здивований, коли побачив, як за короткий час змінилася на краще спортивна споруда. Мій висновок однозначний: і стадіоном, і футбольним клубом керують справжні фахівці. Шкода, що у вас виникла проблема з постачанням пластикових стільців. Саме через це кілька тисяч глядачів не зможуть спостерігати за баталіями на футбольному майданчику. Щоправда, на матчі кваліфікаційного раунду можна продавати вхідні стоячі квитки. Але це позбавить відвідувачів зручності. Мета УЄФА — створити кращі умови для уболівальників. Адже футбол сьогодні не лише гра, а й видовище. Якщо сервіс на стадіоні буде належний, тоді і в касі клубу будуть додаткові гроші. Тож під час інспектування спортивних споруд нас однаково цікавлять як роздягальні для футболістів, так і громадські туалети. Я зробив висновок, що в Кривому Розі саме такий підхід до футболу. У вас є красень стадіон, є хороша команда, яка має чимало прихильників. Тож від усієї душі бажаю вам вдалого старту в Кубку УЄФА.

Олександр УЛИНСЬКИЙ: "СПОДІВАЮСЬ, ЩО ПОРАДУЄМО СВОЇХ ПРИХИЛЬНИКІВ"

Моїм другим співрозмовником був перший віце-президент "Кривбасу" О.Й.Улинський.

— Олександре Йосиповичу! Вікно з Кривого Рогу в Європу вже майже відчинене...

— Але це досягається великою ціною. Те, що команда завоювала путівку до Кубка УЄФА — лише півсправи. Найбільше турбот у нас викликав міський стадіон, який потребує термінової реконструкції. Без перебільшення скажу, що оновлення "Металурга" стало справою всього міста. Оперативні наради з будівельниками проводили особисто міський голова Юрій Вікторович Любоненко чи його перший заступник Геннадій Миколайович Тенетко. Сьогодні переважну більшість споряджувальних робіт закінчено.

— Що вас турбує сьогодні найбільше?

— Те, що з вини заводу-постачальника індивідуальних стільців ми не встигаємо повністю "одягти" споруду у пластик. На цей час встановлено більше 16 тисяч крісел. Для решти майже всюди підготовлений фундамент. Тож справа за одеситами. Ми ж, у свою чергу, зробимо все можливе для того, щоб якомога швидше встановити сидіння.

— У пресі висловлювалось чимало нарікань на погане освітлення на "Металурзі". Що зроблено в цьому напрямку?

— Було проведено ревізію усіх 160-ти прожекторів. Встановлено потужніші лампи. Фахівці виконали фокусування ліхтарів. Сьогодні освітлення поля 1240 люкс.

— Як готується "Кривбас" до поєдинку з "Шамкіром"?

— Особливого плану підготовки до першого єврокубкового матчу немає. Він збігається з підготовкою до поєдинків чемпіонату України. Адже календар серпня насичений. Тож ми звернулися до ПФЛ з проханням про перенесення поєдинків з "Нивою" та "Металістом", щоб краще підготуватися до матчу із "Шамкіром". Ми зібрали інформацію про нашого суперника; тренери й гравці переглянули відеокасети із записами гри азербайджанців. У Кривому Розі побували головний тренер "Шамкіра" Агасалім Мирджавадов і начальник команди Афган Талібов.

— Скільки коштуватиме квиток на матч із "Шамкіром"?

— Не набагато дорожче, ніж на матчі чемпіонату України, — 5 гривень.

Святослав АЗАРКІН,
прес-аташе ФК "Кривбас".

Наші за кордоном

"Борисфен": друга перемога в Угорщині

Зусилля лікаря команди Олексія Братуся та масажиста Олександра Кушніренка виявилися недаремними: на гру з третьоліговим "Летовертешем" Сергій Морозов мав змогу виставити всіх виконавців. Отримав перепочинок лише досвідчений Костянтин Сосенко, та й то зі стратегічних міркувань тренери вважали за потрібне перевірити можливості інших кандидатів на роль ліберо— Дениса Стояна та Василя Качура. Натомість травмований у попередньому матчі Петро Кондратюк діяв достатньо гостро й відкрив рахунок ефектним ударом головою вже на 17-й хвилині.

Подивитися на гру команди в Угорщину спеціально приїздив виконавчий директор клубу Ігор Ковалевич. Гадаю, саме ця подробиця позначилася на результаті матчу. Кожний з бориспільців прагнув зарекомендувати себе найкраще, а велике бажання, відомо, нерідко супроводжується надмірним хвилюванням. Ні, "Борисфен" помітно переважав опонента, в складі котрого, до речі, традиційно виокремлювалися легіонери — троє румунів, однак, поспішність у завершальній стадії атаки призводила до стрілецьких хиб.

Одноманітний перебіг подій на полі, схоже, заколихав оборонців українського клубу, й на 61-й хвилині вони пропустили суперника на ударну позицію. Цього, здається, тільки й очікував арбітр. Під глузливий регіт уболівальників він призначив пенальті, в справедливості якого засумнівалися й самі угорці, і тим паче, голкіпер гостей Руслан Новиков. Останній впіймав м'яча, потужно пробитого в правий нижній кут воріт.

Надалі настав час Вадима Мельника. На 73-й хвилині, випередивши оборонців, українець забив красень-м'яч ударом головою, проте угорський арбітр вигадав офсайд. Але за дві хвилини бориспілець у стилі славнозвісного Янкера протаранив оборону господарів і не залишив жодного шансу ні голкіперові, ні місцевому служителеві футбольної Феміди.

2:0 — з таким рахунком українці взяли гору над клубом "Летовертеш" з однойменного містечка, що в Дебреценському окрузі. Грали наші земляки таким складом: Новиков, М. Стоян (Щегель, 46), Д. Стоян, Котелюх (Качур, 46), Миклашевич (Бідненко, 62) Наконечний, 77), Наконечний (Оразгельдиєв, 46), Бідненко (Гончар, 46), Дмитрук (Алахвердієв, 46), Литовчак (Смалько, 46), Кондратюк (Мельник, 46), Рак (Крохмаль, 46).

— Угорський навчально-тренувальний збір був, безумовно, корисним для команди, — підсумував загальні враження наставник "Борисфена" Сергій Морозов. — Нам вдалося поєднати цілеспрямовану роботу по створенню справді конкурентоспроможного колективу з оздоровленням гравців, чому сприяли природні та медико-відновлювальні умови, що існують в Хойдусобосло. Для команди, основу котрої становлять 19-20-річні юнаки, це вельми важливо.

Валерій ВАЛЕРКО.
(Спец. кор. "Українського футболу").
Хойдусобосло, Угорщина.
(Телефоном).

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО ЛОТЕРЕЙ "МОЛОДЬСПОРТЛОТО"

Результати матчів 31-го тиражу (30 липня — 1 серпня 1999 р.) лотереї "Спортпрогноз", яку проводить УДПЛ "Молодьспортлото".

№	Назви команд		Чемпіонат	Рахунок		Результат
	Команда "А"	Команда "Б"	Країна	А	Б	
1.	Мец	Ренн	Франція, 1 тур	0	0	X
2.	Ліон	Монпельє	Франція, 1 тур	1	2	2
3.	Бордо	Бастія	Франція, 1 тур	3	2	1
4.	Страсбург	Ланс	Франція, 1 тур	1	0	1
5.	Нант	Гавр	Франція, 1 тур	1	0	1
6.	Осер	Нансі	Франція, 1 тур	2	1	1
7.	Шахтар	Ворскла	Вища ліга, 5 тур	0	0	X
8.	Прикарпаття	Кривбас	Вища ліга, 5 тур	1	3	2
9.	Металург (Маріуполь)	Дніпро	Вища ліга, 5 тур	3	2	1
10.	Металіст	Металург (Донецьк)	Вища ліга, 5 тур	2	1	1
11.	ЦСКА	Зірка	Вища ліга, 5 тур	3	0	1

Увага

Редакция газети запрошує на постійну роботу висококваліфікованих:
— кореспондентів,
— коректорів,
— менеджера з розповсюдження преси.
Контактні телефони: 441-83-52, 441-83-03.

Редактор номера - Сергій ПІЛЬКЕВИЧ
Старший коректор - Людмила САФОНОВА

"Український футбол" - видання газети "Молодь України". Свідоцтво про реєстрацію КВ № 1778

Наш розрахунковий рахунок № 26003511 у Першому Київському філіалі АППБ "Аваль", МФО 322506, для "Українського футболу", код 05905668.

Видавництво "Преса України", 252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

441-83-52, 441-83-03, 441-83-85, 441-83-90. Факс 225-31-52, 441-83-03. Відділ реклами та реалізації 441-88-91.

252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50, редакція газети "Український футбол".

Щоденно, крім суботи і неділі, з 9-ї до 18-ї години.

ДЗВОНІТЬ ПИШІТЬ ЗАХОДЬТЕ

Електронна пошта my@ molod. kiev. ua
WEB-сторінка в Інтернеті — http://uamedia.visti.net/uf

Тираж 70 156 примірників.

Зам. 0327082. Індекс 60994.

Головний редактор **В. І. БОДЕНЧУК**

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:
Віктор БАННИКОВ (перший віце-президент Федерації футболу України), Юрій БРЯЗГУНОВ (заступник головного редактора), Юрій БОНДАР, Валерій ВАЛЕРКО, Микола МОТОРНИЙ (заступник головного редактора), Сергій ПІЛЬКЕВИЧ, Федір ШПИГ (президент банку "Аваль").